

De Sergi Pompermayer

*Her skin is with the cloth,
And she's all sewn apart
And she had many colored pins
Sticking out of her heart.*

.....

*But she knows she has a curse on her,
A curse she cannot win.
For if someone gets
too close to her,
the pins stick farther in.*

Voodoo Girl

Tim Burton.

2

UNA CASA DE FUSTA FOSCA, COM UN VAIXELL VELL VARAT EN MIG DEL NO RES, ON ENCARA HI SÓN VISIBLES RESTES DELS SEUS ANTICS HABITANTS. ESCAMPADES PER TOT ARREU. LA MÒMIA EMPOLSINADA D'UNA VIDA CÒMODE.

UNES CADIRES JEUEN PEL TERRA COM ESQUELETS ASSECATS PEL SOL.

UN SOFÀ COBERT DE POLS BLANCA, COM GEBRE.

A LA TAULA HI HA QUATRE PLATS AMB RESTES DE MENJAR INCRUSTADES COM ELS LÍQUENS A LES ROQUES.

RECOLZAT A LA PARET UN MOBLE ESQUERDAT I PLE DE MINÚSCULS FORATS, GAIREBÉ GASÓS AMB LLIBRES INFLATS PEL TEMPS COM CADÀVERS. ENTRE ELS LLIBRES UN APARELL DE MÚSICA NEGRE QUE LA POLS HA TORNAT GRIS COM EL CAP D'UN HOME VELL. AL SEU VOLTANT, REPOSEN DESMAIATS, UNS QUANTS COMPACTES.

EN UNA BANDA, UNA PETITA CUINA AMB LES OLLES ENCARA BRUTES, AMB INSECTES INCRUSTATS A LES RESTES DE MENJAR COM SI FOS ÀMBAR.

AL COSTAT DE LA CUINA, COM UN TAÛT D'UN VAMPIR ADOLESCENT, UNA NEVERA ROVELLADA I BRUTA QUE FA MOLT DE TEMPS QUE NO S'OBRE.

UNA CATIFA DEFORMADA AMB UNA TACA FOSCA EN UN EXTREM, NEGRA I RUGOSA.

UN MIRALL AQUÓS, QUE MOSTRA LA IMATGE DEFORMADA, COM UN MIRATGE.

EL RETRAT D'UNA FAMÍLIA QUE, MALGRAT TOT, ENCARA SOMRIU.

A BANDA I BANDA, DUES PORTES TANCADES. LA PINTURA QUE LES COBREIX S S'AIXECA ESTRIPADA COM LA PELL D'UN ANIMAL MORT ASSECAT AL SOL.

DUES FINESTRES, AMB ELS VIDRES COBERTS DE POLS, COM UNS ULLS AMB CATARACTES PER ON S'HI ESCOLA UNA LLUM BLANCA COM LA POLS D'OS. I A FORA EL DESERT BLANC DE SAL, INFINIT.

SONS D'INSECTES QUE VOLEN, IMPACTANT CONTRA ELS VIDRES, ENFOLLITS. EL GRILLS CANTANT AL SOL ABRASADOR COM UNA SECTA PRIMITIVA QUE ADORA EL SEU DÉU CRUEL.

I EN LA LLUNYANIA UN SO ATERRIDOR. UN SO INDEFINIBLE, PERÒ PERILLÓS COM ELS CRITS D'UN MONSTRE MITOLÒGIC DE METALL ROVELLAT QUE ESBUFEGA.

UNS COPS FORTS A LA PORTA QUE CRUIX COM UN ARTICULACIÓ MALALTA I ANQUILOSADA. ELS COPS CONTINUEN FINS QUE LA PORTA FINALMENT S'OBRE I ENTREN CORRENTS DUES DONES AL VOLTANT DELS TRENTA ANYS. ESTAN SUADES, PANTEIXEN, ELS CABELLS ENGANXATS A LES SEVES GALTES, LES CARES DEFORMADES PEL TERROR. VESTIDES AMB ELS PARRACS D'UNES ROBES QUE FA MOLT DE TEMPS LES AFAVORIEN. AMB LES SABATES REBENTADES, EL CUIR CREMAT I LES SOLES LLISSES COM UN METALL POLIT. FORADADES. LA POLS LES COBREIX DE CAP A PEUS COM ESTÀTUES ANTIGUES QUE ALGÚ ACABA DE DESENTERRAR.

LES DUES ENTREN DINS LA CASA SENSE SABER BEN BÉ ON SÓN NI COM HAN ARRIBAT FINS AQUEST LLOC. DESORIENTADES, COM DOS ANIMALS EN UNA GÀBIA NOVA. UNA DE LES DONES, LI DIREM SARA, TANCA LA PORTA DARRERA SEU. L'ALTRA, L'ANNA, ES QUEDA IMMÒBIL AL MIG DE L'ESPAI MIRANT CAP A L'EXTERIOR I A LA SEVA COMPANYYA, SENSE SABER QUÈ FER.

LA SARA BUSCA AMB LA MIRADA, ESCOMBRANT L'ESPAI ON ES TROBEN. AGAFA UNA DE LES CADIRES QUE HI HA PEL TERRA I LA POSA CONTRA LA PORTA PER BLOCAR-LA.

ELS CRITS ROVELLATS DEL MONSTRE SE SENTEN MÉS PROPERS. L'ANNA COMENÇA A PLORAR.

SARA

Ajuda'm.

LA SARA VA CAP EL MOBLE ESQUERDAT EL COMENÇA A MOURE PER POSAR-LA CONTRA LA PORTA.

ALGUNS DELS LLIBRES CAUEN AL TERRA.

L'ANNA CONTINUA PLORANT DEMPEUS, SENSE REACCIONAR A LA CRIDA DE LA SARA.

SARA

Ajuda'm d'una puta vegada!

L'ANNA DEIXA DE PLORAR I AJUDA A LA SARA A MOURE EL MOBLE SENSE SABER BEN BÉ QUÈ ESTAN FENT.

SARA

Contra la porta.

DE TOTS ELS SONS QUE ARRIBEN DE L'EXTERIOR L'ANNA I LA SARA DISTINGEIXEN CLARAMENT UN CRIT HUMÀ, ESFEREÏDOR.

I L'ESBUFEC METÀL·LIC, CADA COP MÉS PROPER, MÉS PODERÓS I PROFUND.

LES DUES DONES S'ATUREN UN MOMENT I ES MIREN.

SARA

Va! Ràpid!

AMB TOTES LES SEVES FORCES ACABEN DE POSAR EL MOBLE CONTRA LA PORTA.

L'HUMÀ CRIDA MÉS A PROP. L'ANNA TORNA A PLORAR.

LA SARA S'AJUP I FA AJUPIR A L'ANNA I AVANCEN DE QUATRE GRAPES PEL TERRA FINS QUEDAR SOTA UNA DE LES FINESTRES.

SE SENTEN UN COPS, COM SI ALGÚ PIQUÉS A UNA CATIFA I ELS CRITS ES CONVERTEIXEN EN GEMECS AGONITZANTS.

L'ANNA NO POT REPRIMIR UN CRIT ENTRE EL SEU PLOR, LA SARA LI POSA LA MÀ A LA BOCA I S'INCORPORA UNA MICA PER MIRAR A L'EXTERIOR A TRAVÉS DE LA FINESTRA. TORNA RÀPIDAMENT A LA SEVA POSICIÓ, AL COSTAT DE L'ANNA, QUE TREMOLA PRESA DEL PÀNIC. LA SARA LI DESTAPA LA BOCA MENTRE LA MIRA FIXAMENT I ES POSA EL DIT ÍNDEX DAVANT ELS SEUS LLAVIS

L'ANNA, INTENTANT NO FER CAP SOROLL AMB LA SEVA RESPIRACIÓ, AFIRMA AMB EL CAP TREMOLÓS.

LES DUES DONES ES QUEDEN IMMÒBILS, COM DUES PRESES QUE TENEN EL DEPRADOR BEN A PROP.

UNA OMBRA CREUA PER DAVANT DE LA FINESTRA. CAMINA AMB DIFICULTAT, ARROSSEGANT UN PES DARRERA SEU. COM UNA SERP GEGANTINA QUE REMOU LA SORRA AL SEU PAS. EL PES GEMEGA, AGONITZANT.

A L'ANNA SE LI ALTERA LA RESPIRACIÓ I FA UN PETIT SOROLL. L'OMBRA S'ATURA.

LES DUES DONES RESTEN IMMÒBIL. SILENCI TOTAL. TAN SOLS ELS INSECTES I UN LLEUGER GEMEC.

L'OMBRA COLPEJA, I EL PES DEIXA DE GEMEGAR

SILENCI.

L'OMBRA OBSERVA LA CASA DE FUSTA.

TRES CRITS METÀL·LICS CONSECUTIUS, ALLUNYANT-SE.

L'OMBRA ES TOMBA I REPRÈN EL SEU CAMÍ, ARROSSEGANT LA SEVA CÀRREGA.

*ELS CRITS METÀL·LICS ES FONEN EN EL SILENCI NOMÉS TRENCAT PELS SONS DELS
INSECTES.*

LES DUES DONES NO ES MOUEN. NO DIUEN RES. GAIREBÉ NO RESPIREN.

LA SARA, AMB MOLT DE COMPTE, TORNA A MIRAR PER LA FINESTRA.

ANNA

Què veus?

SARA

Res.

ANNA

Ha marxat?

SARA

Sembla que sí.

ANNA

Ens han vist?

SARA

No ho crec.

ANNA

Segur?

SARA

Et dic que no ho crec.

ANNA

No n'estàs segura?

SARA

No. Però de moment no hi són.

PAUSA.

ANNA

On han anat?

SARA

No ho sé. No hi són. No els veig.

ANNA

No es veu a ningú?

SARA

No.

ANNA

I els que estaven amb nosaltres?

SARA

A ningú.

ANNA

On deuen ser?

SARA

Morts.

ANNA

Tots?

SARA

Probablement.

ANNA

Potser no.

SARA

Potser no. No ho sé.

ANNA

No ho has vist. Potser alguns han fugit, com nosaltres, i s'han amagat a algun lloc

SARA

No han fugit.

ANNA

Com ho saps?

SARA

No han pogut. Aquí no hi ha gaire llocs on amagar-se. Està tot sec i pelat com un os. Els deuen haver encerclat i agafat. Com un ramat de xais.

ANNA

Algú més deu haver fugit. Hi havia un nen. Al meu costat. L'he agafat de la mà quan els hem vist arribar i hem començat a córrer. Corria amb nosaltres. On està ara?

SARA

No ho sé. Mort.

ANNA

Es deu haver amagat en algun lloc, esperant que es faci fosc .

SARA

No hi ha llocs per aquí on amagar-se.

ANNA

Ens trobarà.

SARA

No ho crec.

ANNA

Els nens corren molt de pressa, s'amaguen molt bé. No el podran agafar.

LA SARA ES TREU UNA BOSSA DE PLÀSTIC DE LA BUTXACA AMB PICADURA DE TABAC.

EN TREU UN TROS DE PAPER I ES COMENÇA A FER UNA CIGARRETA.

ANNA

Si no hagués relliscat.. m'he aixecat i ja no l'he vist... Ja no l'he vist. L'he perdut.

SARA

Els nens es perden. Desapareixen. Aquest món no és per ells. No n'hi hauria d'haver cap, aquí. No hi podies fer res.

LA SARA S'ENCÉN LA CIGARRETA.

ANNA

Sí que podia. Segur que sí. Sempre es pot fer alguna cosa. Sempre. Me'n dones un?

LA SARA LI LLENÇA LA BOSSA AMB TABAC.

SARA

És ell qui s'hauria d'haver preocupat de quedar-se amb tu.
Però no ho ha fet.

ANNA

Jo... jo ho he intentat... ho volia fer bé, però...

SARA

Ja.

ANNA

He caigut i ja no l'he vist. El cridava però... no sabia el seu nom. I no podia... no podia...

SARA

No et podies quedar allà, quieta, buscant el nen.

ANNA

No. No, oi?

SARA

Si ho haguessis fet, ara tu també series morta.

L'ANNA INTENTA FER EL CIGARRET, PERÒ NO SE'N SURT. LES MANS LI TREMOLEN I LI CAU PICADURA AL TERRA QUE INTENTA RECOLLIR AMB DOS DITS COM SI FOS UN BE PREUAT.

ANNA

Clar... clar... Si m'hagués quedat a buscar-lo... potser ens haurien agafat a tots dos... I hauria sigut pitjor.

SARA

Córrer. Has fet el que havies de fer. (Assenyalant-li la bossa de tabac amb la mà) Dóna'm això. Em deixaràs sense.

ANNA

Ho sento... Em sap greu... és que em tremolen les mans i... ho sento...

L'ANNA LI DÓNA LA BOSSA DE TABAC A LA SARA.

SARA

Dóna'm.

*LA SARA AGAFA LA BOSSA I TAMBÉ LI AGAFA LI AGAFA EL CIGARRET A MIG FER I
L'ACABA DE FER PER L'ANNA .*

ANNA

En aquell moment... no he pensat. Volia pensar en el nen.
Volia pensar en el que havia de fer. Ser... ser racional...

SARA

Ser racional ara no serveix de gaire.

ANNA

Però no podia. No podia pensar. Els meus ulls només podien
mirar endavant. No veia res més. Només endavant.
Endavant. I córrer. El meu cervell només donava una ordre.
Córrer. I he corregut... i he deixat el nen. Sol.

SARA

No hi pensis més. No hi podíem fer res. Té.

LA SARA LI DÓNA EL CIGARRET ENCÈS.

ANNA

Gràcies... Hauria d'haver fet més. Més. Això és el que ens fa
diferents d'ells.

SARA

El què?

ANNA

Pensar en els altres. Ajudar-nos...

SARA

Et penses que no s'ajuden entre ells? Potser més que nosaltres.

ANNA

No. Ells són com bèsties. Són bèsties.

SARA

Nosaltres també.

ANNA

No nosaltres no.

SARA

I tant que sí. Potser abans no ens ho semblava. Quan vivíem de puta mare, amb la nostra tele, la nostra nevera plena, l'aigua calenta, ben perfumats, passant fred quan fa calor i calor quan fa fred, sense ni veure la merda que caguem... però en realitat som unes bèsties com qualsevol altre que fan el que sigui per beure, menjar, que no se les foti una altra, i cagar i pixar i follar quan poden.

ANNA

No. Som alguna cosa més nosaltres. Nosaltres som...

SARA

Una bona merda. Com tot.

ANNA

No és veritat això.

SARA

Tu pensa el que vulguis.

PAUSA.

ANNA

M'has donat un cigarret.

SARA

I?

ANNA

Has fet això.

SARA

No sé què em vols dir. A veure... potser per aquí encara hi podem trobar menjar.

ANNA

M'has donat una cosa teva. L'has compartit amb mi. Això les bèsties no...

SARA

Només t'he donat una mica de tabac perquè et fessis un cigarret.

ANNA

M'has ajudat. Això et diferencia de les bèsties.

SARA

Mira, no tinc ganes de filosofies barates. Te l'he donat perquè et calmessis. No vull tenir a una persona histèrica al meu costat. Ho he fet per propi interès. Com els micos que es treuen les puces l'un a l'altre. No és per altruisme. Ho fan perquè els dos en treuen un profit. A un no se li inflen els collons amb les picades de puça i l'altre aconsegueix una

mica de menjar. I si em tornes a tirar tant tabac pel terra no te'n donaré cap més.

ANNA

Però m'has ajudat portant-me fins aquí.

SARA

No. Has corregut al meu costat i hem arribat juntes perquè m'has seguit, però no t'he ajudat.

ANNA

Sí que ho has fet. No te n'has adonat, però ho has fet.

SARA

No era la meva intenció.

PAUSA.

ANNA

Fas veure que no però...

SARA

Hòstia ets... Però què?

ANNA

Però ets bona.

SARA

No tens ni puta idea de com sóc. No sóc bona. Ni vull ser-ho.

ANNA

Per què?

SARA

Les bones persones són les primeres que pringuen. Sempre. I si t'he de ser sincera, preferiria que no estiguessis aquí. Una persona sola és més difícil de trobar.

PAUSA.

ANNA

Però... però dos es poden ajudar.

SARA

M'està cansant una mica aquesta conversa. No sé si ho notes.

LA SARA VA CAP A LA CUINA I COMENÇA A OBRIR CALAIXOS I ARMARIS. ARREPLEGA UNS TETRA BRICKS DE SUC.

ANNA

Hi ha alguna cosa?

SARA

Per què no t'aixeques i ho mires tu mateixa? No dius que dos es poden ajudar? Doncs ajuda.

L'ANNA S'AIXECA I TAMBÉ COMENÇA A REMENAR PELS CALAIXOS. TROBA ALGUNES LLAUNES DE MENJAR, POTS DE LLEGUM, SOBRES DE SOPA.

ANNA

Estem de sort. Queda alguna cosa de menjar.

SARA

I aigua?

ANNA

No. No n'he vist.

SARA

Hi ha sucs. Pinya, préssec?

ANNA

Pinya.

LA SARA LI LLENÇA UN SUC DE PINYA. ELLA TAMBÉ SE 'N OBRE UN DE PINYA.

ANNA

A tu tampoc t'agrada el de préssec?

SARA

M'és igual.

ANNA

Abans no el suportava. Tan espès... Trobava el suc de préssec com un xarop per la grip. Ara em semblarà fantàstic.

LES DUES DONES BEUEN EL SUC.

ANNA

Com et dius?

SARA

No ho sé.

ANNA

No em vols dir el teu nom?

SARA

No.

ANNA

Per què?

SARA

Ja t'ho he dit. No sé el meu nom.

ANNA

No el recordes?

SARA

Per què no beus el suc i així jo també me'l podré prendre tranquil·la?

L'ANNA XARRUPA EL SEU SUC. FA SOROLL, SE L'HA ACABAT.

ANNA

Ja me l'he acabat.

SARA

Molt bé.

ANNA

No el vols recordar, oi? El teu nom.

SARA

No. No el vull recordar. Ja està. Contenta?

L'ANNA XARRUPA UNA MICA MÉS EL SEU SUC. BREU PAUSA.

ANNA

Per què?

SARA

Perquè no.

ANNA

Clar...

PAUSA.

ANNA

Però per què no? El nostre nom ens fa...

SARA

Per què no pares de fer-me preguntes sobre el meu nom d'una puta vegada i em deixes beure en pau?

ANNA

Ho sento.

PAUSA.

SARA

No vull tenir coses inútils. Ni nom, ni records... No serveixen de res. I poden ser un pes massa gran per tirar endavant. Jo de pes en vull portar el mínim.

ANNA

Ja.

PAUSA. LA SARA ES TREU LES SABATES. LI COSTA PERQUÈ HA DE DESLLIGAR TOTS ELS CORDILLS QUE AGUANTEN LA SABATA EN UNA PEÇA. SE LES TREU A POC A POC, AMB MOLTA CURA, COM SI FOSSIN UNA PART DEL SEU PROPI COS QUE ES POT ESTRIPAR I FER-LI MAL.

ANNA

Jo em dic Anna.

SARA

Molt bé. Tu tens nom, jo no.

ANNA

I records també.

SARA

Cadascú té el que vol.

ANNA

No. Jo no tinc res del que vull.

PAUSA. S'ACABA DE TREURE LES SABATES.

ANNA

Però ho tindrè. N'estic segura.

PAUSA. LA SARA ES MIRA DETINGUDAMENT LES SEVES SABATES. AL MIRAR-LES LA SEVA CARA REFLEXA UNA PENA PROFUNDA. LES DEIXA EN UN COSTAT I ES SOBREPOSA.

SARA

Hauria de trobar unes sabates que m'anessin bé...

ANNA

Jo els records no els vull perdre. Per saber que no sempre tot ha sigut així. M'agrada recordar que no fa tant era feliç.

SARA

Et faria més profit que tu també et busquessis unes altres sabates. També et fan falta.

UNA DE LES PORTES DE LES FINESTRES ES MOU I GRINYOLA COM UNA ARTICULACIÓ VELLA ADOLORIDA FINS A PICAR CONTRA EL MARC DE LA FINESTRA. LES DUES DONES ES QUEDEN IMMÒBILS, ESCOLTANT, COM DOS ANIMALS QUE NO ES MOUEN PER SI EL DEPRADOR ÉS A PROP. LA PORTA DE LA FINESTRA ES TORNA A OBRIR UNA MICA I TORNA A TANCAR-SE PICANT ALTRE COP CONTRA EL MARC. SE SENT EL SOROLL DEL

VENT QUE COMENÇA A BUFAR ENTRE LES ESCLETXES DE LA CASA. LA SARA S'AIXECA I MIRA A L'EXTERIOR.

ANNA

Hi ha alguna cosa?

SARA

S'ha girat vent.

ANNA

Vent.

SARA

Res més. Mengem alguna cosa i marxem. Millor que no ens hi quedem quedar gaire estona aquí.

ANNA

Per què, Sara?

SARA

Com m'has dit?

ANNA

Sara.

SARA

Per què? Per què m'has dit Sara?

ANNA

No sé. Fas cara de dir-te'n.

SARA

Doncs no. No em dic Sara.

ANNA

Per mi, sí.

SARA

Molt bé. Per tu sí.

LA SARA TREU, DE TOT EL MENJAR QUE HAN APLEGAT, UNA LLAUNA DE CARN ESTOFADA. UNA LLAUNA BRUTA, AMB PICS DE ROVELL PER TOT ARREU, I L'ETIQUETA ESTRIPADA, COM SORTIDA D'UN ABOCADOR.

SARA

Carn estofada. En vols?

ANNA

No deu estar caducada?

LA SARA MIRA LA LLAUNA. EN TREU LA POLS.

SARA

No s'hi veu res. No ho deu estar. En vols o no?

L'ANNA FA QUE SÍ AMB EL CAP.

LA SARA VA CAP A LA CUINA. REMENA ELS CALAIXOS I EN TREU UNA CAPSA DE LLUMINS. N'INTENTA ENCENDRE UN PERÒ NO HO ACONSEGUEIX. CADA COP QUE HO INTENTA EL CAP DE FÒSFOR DEL LLUMÍ ES DESFÀ CONTRA LA CAIXA.

SARA

Merda...

LA SARA LLENÇA ELS LLUMINS AL TERRA I TORNA A REGIRAR PELS CALAIXOS.

ANNA

És perillós menjar una llauna caducada, vull dir que...

SARA

I què no és perillós, ara?

ANNA

Ja, però aquest és un risc que podem evitar i...

SARA

També és perillós morir-se de gana. Si no en vols menjar no en mengis. Més per mi. I m'ho penso menjar calent.

ANNA

Vols dir? La llauna està molt rovellada i...

SARA

Per què no calles d'una puta vegada?!

L'ANNA ABAIXA LA MIRADA.

ANNA

Ho sento.

LA SARA TORNA A REGIRAR ELS CALAIXOS. I S'ATURA.

SARA

No. No t'hauria d'haver cridat.

ANNA

No passa res.

SARA

Sí. Sí que passa. No ho hauria d'haver fet.

ANNA

Estem... estem nervioses. Jo quan em poso nerviosa no paro de parlar. Si a tu et va bé cridar, crida.

SARA

Si quan obri la llauna veiem que no està bé no ens ho mengem. D'acord?

ANNA

D'acord.

LA SARA, D'UN DELS CALAIXOS EN TREU UN ENCENEDOR. EL PROVA I FUNCIONA.

L'APARICIÓ DE LA PETITA FLAMA A L'ENCENEDOR DIBUIXA, PER PRIMER COP, UN SOMRIURE A LA SEVA CARA.

SARA

Bingo.

L'ANNA MIRA A LA SARA I TAMBÉ SOMRIU. LA SARA INTENTA ENGEGAR UN DELS FOCS DE LA CUINA, PERÒ NO POT. DE LA CUINA NO EN SURT GAS.

SARA

Merda... Merda, merda, merda!!!

ANNA

Segur que fred estarà bo igual.

SARA

No. No. Ho vull calent. Avui penso menjar calent. Encara que l'hagi d'esclafar amb l'encenedor.

LA SARA AGAFA UNA OLLA GRAN DE LES QUE HI HA A LA CUINA. LA POSA CAP PER AVALL PER BUIDAR-LA DE TOTES LES RESTES QUE S'HI HA ANAT DIPOSITANT AL SEU INTERIOR. INSECTES, POLS, RESTES DE LA DARRERA COCCIÓ...

ANNA

Aleshores menjarem tard.

SARA

Quan fa que no menges calent?

ANNA

No ho sé... Molt.

SARA

Aleshores segur que pots esperar una mica més.

AGAFA L'OLLA AMB UNA MA I VA FINS EL MOBLE ON HI HA ELS LLIBRES. N'AGAFA UNA L'ATZAR I VA FINS ON ESTÀ L'ANNA I LI DEIXA L'OLLA I EL LLIBRE AL DAVANT.

SARA

Té. Arrenca unes quantes fulles i posa-les dins l'olla.

ANNA

Per què?

SARA

Per fer foc. Vols que el menjar estigui calent o no?

ANNA

Però... és un llibre. Els llibres no es poden estripar i cremar...

SARA

Ah, no? Per què?

ANNA

Perquè no. No està bé.

SARA

T'agrada llegir? Has llegit molts llibres, tu?

ANNA

... no.

SARA

Si n'haguessis llegit molts no et faria res ni estripar-los ni cremar-los. Fes-ho.

L'ANNA, A CONTRACOR, COM SI FES UN ACTE PROHIBIT, UN TABÚ, OBRE EL LLIBRE I N'ESTRIPA LES PRIMERES PÀGINES, MIRANT NOMÉS D'ESTRIPAR LES PÀGINES EN LES QUE ENCARA NO HA COMENÇAT LA NOVEL·LA.

SARA

Veus? No passa res. Segur que no és cap obra d'art.

LA SARA AGAFA UNA CAIXA DE FUSTA DE FRUITA QUE HI HA SOTA LA CUINA I LA TRENCA. POSA UNES ESTELLES DE FUSTA DINS L'OLLA ON L'ANNA HI HA POSAT LES FULLES PAPER.

SARA

Ves obrint la llauna.

L'ANNA OBRE LA LLAUNA DE CARN MENTRE LA SARA VA A BUSCAR UN POT METÀL·LIC PETIT I DUES FORQUILLES I UNA CULLERA. L'ANNA, AMB CERTA APREHENSÍO, OLORA EL CONTINGUT DE LA LLAUNA UN COP L'HA OBERT.

SARA

Què?

ANNA

No fa mala olor, oi?

SARA

Dóna'm.

L'ANNA LI PASSA LA LLAUNA DE CARN A LA SARA. LA SARA LA OLORA I LI TORNA LA LLAUNA.

SARA

Això estarà boníssim. Aquestes coses no caduquen mai. I ara encara menys. (Acostant-li el pot petit) Posa-ho aquí dins.

L'ANNA AGAFA EL POT I HI ABOCA LA CARN DINS, MENTRE LA SARA ENCÉN LES FULLES DE PAPER AMB L'ENCENEDOR QUE HA TROBAT. LES DUES ES QUEDEN MIRANT LES FLAMES EXTASIADES. EL FOC FA QUE PER PRIMER COP, LES SEVES FACCIIONS ES RELAXIN I TINGUIN UNA MICA DE COLOR. COM SI LA SANG TORNÉS A MOURE'S PEL SEU INTERIOR.

LA SARA AGAFA EL POT PETIT AMB LA CARN I EL POSA DAMUNT L'OLLA GRAN. LES FLAMES TOQUEN EL POT PETIT COM DITS DE LLUM. LA SARA REMENA LA CARN AMB UNA CULLERA.

SARA

Te.

LA SARA LI DÓNA UNA FORQUILLA A L'ANNA. LES DUES MENGEN EN SILENCI DIRECTAMENT DEL POT DURANT UNS INSTANTS, DE PRESSA, COM DOS ANIMALS QUE ELS HI ACABEN D'OMPLIR LA MENJADORA.

NOMÉS SE SENT EL SO DELS INSECTES. L'ANNA, AMB LA MÀ N'ESPANTA ALGUNS QUE FAN PIRUETES ATRETS PER LES FLAMES I L'OLOR DE LA CARN.

LA SARA OBRE UN ALTRE BRIK DE SUC I LI PASSA A L'ANNA. ELLA L'AGAFA, EN FA UN GLOP I LI TORNA A PASSAR A LA SARA QUE TAMBÉ BEU.

DE COP, L'APARELL DE MÚSICA ES POSA EN FUNCIONAMENT TOT SOL, UNA CANÇÓ DOLÇA, EMMUDEIX EL MONÒTON CANT DELS INSECTES.

LES PETITES LLUMS DE COLORS DE L'APARELL DE MÚSICA S'ENCENEN I S'APAGUEN ALEATÒRIAMENT, COM UNA PETITA FIRA, MENTRE A LA SEVA PANTALLA APAREIX EL MISSATGE "HELLO".

LES DUES DONES, EN UN PRIMER MOMENT, S'ESPANTEN.

ANNA

Què passa?

SARA

Tenim música per sopar.

ANNA

Però... per què funciona de cop?

SARA

No ho sé.

LA SARA S'AIXECA I SE'N VA CAP ON ESTÀ L'APARELL.

SARA

Ens diu Hello. Què educat.

ANNA

Fa una mica de por això, no...?

SARA

És música. Et fa por la música?

L'ANNA FA QUE NO AMB EL CAP.

ANNA

Però que funcioni sol... Apaga'l.

LA SARA SOSPIRA. INTENTA APAGAR L'APARELL DE MÚSICA, PERÒ PER MOLT QUE HO INTENTI NO HO ACONSEGUEIX.

SARA

No s'apaga.

ANNA

No el pots apagar?

SARA

No.

ANNA

Ho fas bé?

SARA

És clar que ho faig bé. A casa en tenia un que estava fet una merda i li passava el mateix. De cop s'engegava tot sol i no hi havia forma d'apagar-lo. I quan el volies engegar, no funcionava el fill de puta.

ANNA

I si el desendolles?

SARA

A mi ja m'està bé escoltar música. Si no la vols sentir ho fas tu.

LA SARA TORNA A SEURE I ES POSA A MENJAR ALTRE COP.

ANNA

Està... està bé sentir música. Però és estrany.

SARA

Ara hi ha coses molt més estranyes que no pas això.

L'ANNA FORÇA UN SOMRIURE, I TAMBÉ CONTINUA MENJANT, PERÒ MÉS TENSA QUE ABANS.

LES DUES MENGEN EN SILENCI I L'ANNA, ES QUEDA MIRANT LA FOTOGRAFIA DE LA FAMÍLIA.

ANNA

Qui deurien ser? Els de la foto.

SARA

Els que vivien aquí. .

ANNA

Deuen ser vius?

SARA

Potser...

ANNA

Eren feliços.

SARA

A les fotos de família tothom sembla feliç. No te'n pots refiar. Potser no es podien ni veure.

ANNA

No. Ells eren feliços. Mira el nen com es mira al seu pare.

LA SARA ES MIRA LA FOTOGRAFIA. AGAFA LA TAPADORA DE L'OLLA I LA POSA AL DAMUNT PER APAGAR EL FOC. TORNA A MENJAR.

L'APARELL DE MÚSICA DEIXA DE FUNCIONAR TAN SOBTADAMENT COM QUAN HA COMENÇAT A FUNCIONAR. LES ORACIONS DEL INSECTES TORNEN A OMLIR L'ESPAI.

SARA

S'ha acabat.

ANNA

(Alleugerida) Sí.

SARA

Llàstima.

LA SARA S'AIXECA I TORNA A ANAR FINS L'APARELL DE MÚSICA. PREM EL BOTÓ PER TORNAR-LO A FER FUNCIONAR, PERÒ NO OBTÉ CAP RESPOSTA POSITIVA.

SARA

No va.

ANNA

Potser més tard. Sense música també s'està bé. Així poden xerrar...

ES CREA UN SILENCI ENTRE LES DUES DONES.

ANNA

I... Què farem ara?

SARA

Donar una volta per la casa. Mirar que hi ha per aquí. A veure si trobem aigua i coses que necessitem.

ANNA

Sabates.

SARA

Sabates. Va.

L'ANNA S'AIXECA. RECULL LES OLLES I LES TORNA A DEIXAR A LA CUINA.

LA SARA TROBA UNA MOTXILLA VELLA.

SARA

Això ens anirà bé... Ves a mirar les habitacions, si de cas.

*LA SARA COMENÇA A OMLIR LA MOTXILLA AMB LES LLAUNES DE MENJAR QUE
QUEDEN PER LA CASA, L'ENCENADOR, ALGUN POT PER ESCLAFAR-HI EL MENJAR, ETC.*

L'ANNA VA CAP A LA PORTA DE LA DRETA.

INTENTA OBRIR LA PORTA PERÒ VA MOLT FORTA.

SARA

No pots?

ANNA

No.

SARA

T'ajudo?

ANNA

No. Podré, podré.

*L'ANNA EM PENY LA PORTA AMB TOTES LES SEVES FORCES I NO ACONSEGUEIX OBRIR-
LA. FINALMENT RECOLZA TOTS EL SEU COS CONTRA LA PORTA I PICA AMB L'ESPATLLA
CONTRA ELLA. FINALMENT LA PORTA CEDEIX, S'OBRE I L'ANNA CAU DINS
L'HABITACIÓ. LA SARA HO VEU I SOMRIU.*

SARA

Ei... podries jugar a rugby, tu...

L'ANNA, DES DE DINS DE L'HABITACIÓ NO RESPON.

SARA

Estàs bé?

A LA SARA SE LI ESBORRA EL SOMRIURE DE LA CARA. ES MOU EN DIRECCIÓ A L'HABITACIÓ.

SARA

Anna, estàs bé?

L'ANNA SURT DE L'HABITACIÓ, AMB LA CARA DESENCAIXADA, TREMOLOSA. ELS SEU COS SEMBLA EL DE UNA NINA DE DRAP QUE HA ANAT PERDENT CONSISTÈNCIA.

SARA

Què passa?

ANNA

Sang...

SARA

Què?

ANNA

L'habitació... està plena de sang...

LA SARA ENTRA DINS L'HABITACIÓ. L'ANNA ES QUEDA A FORA, RECOLZADA A L'AMPIT DE LA PORTA OBSERVANT-LA. GAIREBÉ HA DE FER ESFORÇOS PERQUÈ L'AIRE ENTRI DINS EL SEU COS. LA SARA TORNA A SORTIR, INTENTANT DISSIMULAR LA TENSIO QUE LI ENDUREIX CADASCUN DELS SEUS MÚSCULS.

ANNA

Ho han fet ells...

SARA

No passa res...

ANNA

Han sigut ells. Ho han fet ells. Han estat aquí. Sempre ho fan. Quan ens agafen fan això. Jo ho sé... jo ho sé... ho he vist!

L'ANNA COMENÇA A PLORAR. PARLA AGAFANT-SE A LA SARA, COM UNA NENA QUE INTENTA BUSCAR EL CONSOL EN LA SEGURETAT QUE UN ADULTA LI POT DONAR.

SARA

Calma't... la sang és de fa temps.

ANNA

On jo vivia... van... van arribar i... no els vam sentir fins que ja entraven a les cases... sentia cridar als veïns i... els vaig sentir cridar i vaig poder escapar... però ho vaig veure... vaig veure com els destrossaven. Com els... els braços, les cames, els caps... tot de caps apilats amb els ulls mirant al cel, com intentant entendre què... i les boques obertes... i els llavis que encara es movien... i els llençaven als uns damunt els altres... tots barrejats, damunt un bassal de sang negra... i el foc, i...

SARA

Ja està. No passa res. Ara no hi són...

ANNA

No ens podem quedar aquí...

SARA

No ens hi quedarem.

ANNA

No vull que ens facin el mateix. No vull.

SARA

Jo tampoc.

ANNA

Hem d'anar-nos-en. Coneixen el lloc, poden tornar, Hem de marxar perquè no ens agafin... Digueu que no ens agafaran.

SARA

Farem tot el possible.

ANNA

Tot el possible no!! No ens agafaran!! No vull que em tallin a trossos com si fos un conill!... Hem d'anar a un lloc segur.

SARA

De moment aquest és lloc més segur on podem estar...

ANNA

No. Jo no em vull quedar aquí. No ho vull. Jo me'n vaig.

SARA

Doncs vés-te'n.

LA SARA LI DONA L'ESQUENA A L'ANNA I SE'N TORNA A POSAR MENJAR DINS LA SEVA MOTXILLA. L'ANNA ES QUEDA MIRANT-LA UNS INSTANTS, COM SI NO HI HAGUÉS CAP EMOCIÓ DINS SEU. DESPRÉS, FLORA EN SILENCI MENTRE LES SEVES CAMES DE NINA DE DRAP CEDEIXEN.

LA SARA DEIXA EL QUE ESTÀ FENT I LA MIRA, AMB UNA EXPRESSIÓ BARREJA DE COMPASSIÓ I DERROTA.

FORA, EL VENT, COMENÇA A CRIDAR AMB UN SO AGUT.

SARA

Agafem el que ens calgui i marxem. No ens estarem gaire estona.

L'ANNA CONTINUA PLORANT SENSE EMETRE CAP SO.

SARA

Anna... has sentit el que t'he dit?

L'ANNA AIXECA EL CAP, MIRANT A LA SARA AMB LA CARA MOLLA DE LLÀGRIMES, BRILLANT COM LA D'UNA FIGURA DE CERA. OBRE LA BOCA, PERÒ NO EN SURT CAP SO.

SARA

Ei...

LA SARA VA FINS ON ESTÀ AJAGUDA AL TERRA L'ANNA I S'ASSEU AL SEU COSTAT, PASSANT-LI UN BRAÇ PER L'ESPATLLA. L'ANNA CONTINUA PLORANT. LA SARA L'ABRAÇA. L'ANNA S'ABRAÇA TAMBÉ AMB FORÇA A ELLA.

ANNA

Tinc molta por...

SARA

Ja ho sé, ja ho sé. Tots en tenim. Però no ploris més... va... estem bé. Sortirem d'aquí, però primer acabem d'agafar coses que ens puguin anar bé, d'acord?

ANNA

Unes sabates?

SARA

Unes sabates..

L'ANNA FA QUE SÍ AMB EL CAP MENTRE S'EIXUGA LA CARA.

ANNA

No deus tenir un mocador, oi?

SARA

(Somriu) Un mocador? Fa mesos que no en veig. Què passa, que se't cau el moc?

ANNA

Una mica.

SARA

Espera.

LA SARA S'AIXECA I AGAFA EL LLIBRE QUE HAN FET SERVIR PER ENCENDRE EL FOC.

L'OBRE I N'ARRENCA UNA PÀGINA. LI DONA LA PÀGINA A L'ANNA.

SARA

Té. Segur que no és gaire suau, però...

L'ANNA AGAFA LA PÀGINA I LA MIRA.

SARA

Ei, que no és per llegir, eh?

L'ANNA ES MOCA.

ANNA

Em sap greu...

SARA

Haver-te mocat amb la pàgina d'un llibre?

ANNA

També. Haver fet aquest numeret. Ho sento.

SARA

No passa res. Va, posem-nos les piles. Ja hi entro jo a l'habitació a veure si hi ha alguna cosa.

LA SARA TORNA A ENTRAR A L'HABITACIÓ.

ANNA

Dius que deu fer molt que van estar aquí?

SARA

(Des de l'habitació) Sí. Molt.

ANNA

Deurien ser els de la foto?

SARA

(Des de l'habitació) Suposo. Els de la foto, o uns altres que van passar per aquí.

L'ANNA VA FINS ON ESTÀ LA FOTO DE LA FAMÍLIA, L'AGAFA I LA MIRA. DES DE L'HABITACIÓ SE SENT A LA SARA REGIRANT-HO TOT. LA PORTA DE LA FINESTRA TORNA A PICAR CONTRA EL MARC. L'ANNA S'ESPANTA. EL CRIT DEL VENT JA NO ÉS TAN AGUT.

SARA

(Des de l'habitació) Tot bé?

ANNA

Sí...

L'ANNA S'AIXECA I VA FINS A LA FINESTRA I MIRA A L'EXTERIOR. LA SARA SURT DE L'HABITACIÓ. PORTA DOS PARELLS DE SABATES ESPORTIVES A LES MANS I ROBA. LI LLENÇA UN PARELL DE SABATES A L'ANNA.

SARA

Té. Crec que aquestes t'aniran bé.

L'ANNA LES AGAFA I SE LES MIRA. VEU LES SABATES QUE S'HA QUEDAT LA SARA PER ELLA.

ANNA

Gràcies.

SARA

De res. Mira.

DE LES BUTXAQUES LA SARA ES TREU UNES QUANTES PILES I LES HI ENSENYA A L'ANNA COM SI FOSSIN PEDRES PRECILOSES.

ANNA

Piles? Per què ens serviran?

SARA

Per això. *(Es treu, d'una altra butxaca, una llanterna)*

LA SARA LI POSA L'ANNA LES PILES I LA LLANTERNA A LES MANS.

SARA

Posa les piles a veure si va. *(Assenyalant l'altra porta)*
Suposo que allà hi deu haver el lavabo. A veure si tenim
sort...

*LA SARA VA CAP A L'ALTRE PORTA, L'OBRE I HI ENTRE. D'AQUESTA HABITACIÓ EN
SURT UNA MICA DE LLUM QUE S'ESCOLA PER LA FINESTRA QUE HI HA A L'INTERIOR.*

ANNA

Sort amb què?

SARA

(Des de dins el bany) Amb l'aigua.

*SENTIM EL SOROLL DE LA SARA DESMUNTANT LA CISTERNA DEL WÀTER. L'ANNA,
MENTRESTANT, POSA UNES PILES DINS LA LLANTERNA I COMPROVA QUE FUNCIONI.*

ANNA

La llanterna funciona.

LA SARA SURT DEL BANY.

SARA

Perfecte. La cisterna del wàter està plena. Busca ampolles de
plàstic, o el que sigui, per omplir-les.

ANNA

Tenim aigua?

SARA

Tenim aigua.

*LA SARA AGAFA UNA AMPOLLA DE PLÀSTIC TRANSPARENT DE DINS LA SEVA MOTXILLA I
TORNA A DINS EL BANY. L'ANNA S'ACOSTA A LA NEVERA. L'OBRE I LA PORTA FA UN SO
ENGANXÓS, COM EL QUE FA SEPARAR LA PELL DEL MÚSCUL. UNA BAFARADA DE
PODRIDURA SURT DEL SEU INTERIOR. UN EXÈRCIT DE CUCS FA CONTORSIONS EN*

CONTACTE AMB LA LLUM. L'ANNA ES COBREIX LA BOCA I EL NAS, TÉ NÀUSEES I TANCA LA PORTA DE LA NEVERA DE COP.

ANNA

Quin fàstic! S'ha podrit tot el que hi ha dins la nevera i està plena de cucs.

LA SARA SURT DEL BANY AMB L'AMPOLLA PLENA D'AIGUA. MENTRE PARLEN, TOTES DUES CONTINUEN BUSCANT AMPOLLES. EN TOTAL EL TROBEN TRES DE DIFERENT MIDA.

SARA

Els cucs són proteïna. No n'has menjat mai?

ANNA

No.

SARA

Ben fregits, estan boníssims.

ANNA

Què dius? Tu n'has menjat?

SARA

Sí.

ANNA

No. T'estàs quedant amb mi.

SARA

Que et dic que sí. En vaig menjar una vegada. Anaven en una bosseta, com els cacauets.

ANNA

Però... els cucs mengen coses mortes...

SARA

I els bolets també. I no em diràs que no estan bons.

ANNA

M'estàs prenent el pèl... Els bolets no mengen, no?

SARA

Hi havia uns peixos que la meva mare no volia menjar. Li feien un fàstic terrible. Els rogers, em sembla que eren. I saps per què?

ANNA

No.

SARA

Perquè un dia, quan era petita, li van dir que, quan algú moria ofegat al mar, aquests peixos se'l menjaven.

ANNA

I és veritat?

SARA

Tots els peixos, si es troben un cadàver, se'l acaben menjant. Al mar no es pot desaprofitar res. Ni aquí tampoc. A tu t'agraden els rogers?

ANNA

Em sembla que sí, però... no sé si en voldré tornar a menjar.

SARA

(Trista de cop) Això si en pots tornar a menjar. Potser ja no en queden.

ANNA

Per què no?

SARA

Perquè ja no queda res. Només insectes. I cucs. Només els animals que poden viure en un desert de sal. *(Referint-se a les ampolles i deixant a banda la tristesa)* Amb aquestes tres ja farem.

LA SARA AGAFA LES AMPOLLES I VA PER ENTRAR AL BANY.

ANNA

Jo crec que encara queden peixos.

LA SARA S'ATURA I SE LA QUEDA MIRANT.

SARA

Ja...

*UNA BRANCA SECA COM UNA MA MOMIFICADA PICA CONTRA UN DELS VIDRES DE LES
FINESTRES MENTRE EL VENT UDOLA COM UN LLOP DOLGUT I FART DE VAGAR SOL. LA
LLUM S'APAGA I S'ENFOSQUEIX DE COP COM SI EL SOL HAGUÉS CAIGUT COM UNA
PEDRA MÉS ENLLÀ DE L'HORIZÓ. LES DUES DONES S'ESPANTEN AL SENTIR L'ESPETEC
DE LA BRANCA CONTRA EL VIDRE. EL VENT UDOLA CADA COP AMB MÉS FORÇA I MÉS
DOLOR. LA PORTA BATEGA CONTRA ELS MOBLES QUE LA SUBJECTEN AMB L'EMBAT DEL
VENT, COM SI AQUEST VOLGUÉS ENTRAR DINS LA CASA PER REFUGIAR-SE D'ELL
MATEIX. LES DUES DONES VAN FINS A LA FINESTRA I MIREN A L'EXTERIOR. NO ES VEU
RES. SEMBLA QUE LA CASA ESTIGUI SUBMERGIDA EN L'INTERIOR D'UNA TASSA DE TÉ.*

SARA

No podem sortir, així. Hem d'esperar.

ANNA

Però... ens en hem d'anar. Ja ho tenim tot i...

SARA

No podem sortir amb una tempesta de sorra com aquesta. No es veu res, no es deu poder ni respirar a fora.

ANNA

Ja, però... No ens podem quedar. No no... no ens podem quedar aquí... No podem!

SARA

I què collons vols que faci jo?! Què?! Surto fora i li dic al puto vent que pari d'una vegada?! És això el que vols que faci?!!

*L'ANNA NO DIU RES. LES PARAULES DE LA SARA SÓN TAN VIOLENTES COM LA
TEMPESTA DE L'EXTERIOR.*

SARA

Si vols fotre el camp, fot el camp!! Fot el camp d'una vegada, surt allà fora i si t'ofegues o et perds com a mínim m'hauràs deixat tranquil·la d'una puta vegada! Ningú t'ha demanat que et quedis amb mi! Ningú! No tinc per què aguantar-te!

*L'ANNA ABAIXA LA MIRADA. ES CREA UN SILENCI ENTRE LES DUES DONES. SE SENT LA
TEMPESTA DE SORRA.*

SARA

Et penses que no em fot haver-me de quedar aquí tancada? A mi me la sua que hagin pelat a no sé quanta gent a l'habitació del costat. Me la sua, i saps per què? Perquè a cada puto racó d'aquest món han pelat a algú. A cada puto racó! Ho entens?! Per això se me'n fot l'habitació d'aquí al costat. I si em fot haver-me de quedar aquí és perquè ja en tinc prou d'estar tancada amb tu demanant-me que et faci de mare quan no ens coneixem de res!! T'ha quedat clar?!

L'ANNA NO DIUS RES.

SARA

Contesta'm d'una puta vegada, hòstia!!

ANNA

Sí...

SARA

Doncs intenta no posar-m'ho encara més difícil.

ANNA

(Fa que sí amb el cap) Em sap greu.

UN SILENCI LLARG, UN ALTRE COP. LA TEMPESTA DE FONS. LA SARA MIRA PER LA FINESTRA I RESPIRA FONS, INTENTANT CALMAR-SE. ÈS TREU DE LA BUTXACA LA SEVA BOSSA AMB TABAC I ES COMENÇA A FER UN CIGARRET. LES MANS LI TREMOLEN PERÒ HO ACONSEGUEIX. S'ENCÉN EL CIGARRET AMB L'ENCENEDOR. LA FLAMA TREMOLA COM LES SEVES MANS. FA UNA CALADA LLARGA.

SARA

Sortirem d'aquí quan la tempesta afluixi. Intentem dormir una estona, ara.

ANNA

I si venen?

SARA

No vindran.

LI PASSA EL CIGARRET A L'ANNA.

ANNA

Gràcies. *(Fa una calada)* Com ho saps que no vindran?

SARA

Aquesta tempesta no la poden aguantar ni ells.

ANNA

Segur?

LA SARA SE LA QUEDA MIRANT, SERIOSA.

ANNA

Segur, segur...

L'ANNA LI PASSA EL CIGARRET A LA SARA. L'AGAFA I FUMA.

SARA

L'has cremat.

ANNA

El què?

SARA

El cigarret. Vaig estar amb un tio que feia el mateix. Els espatllava tots.

ANNA

Éreu nòvios?

LA SARA RIU.

ANNA

Què?

SARA

Res. Em fa gràcia això de nòvios. "Éreu nòvios"? De cop m'ha semblat que estava un altre cop a l'Institut.

ANNA

Però ho éreu, no?

SARA

Follàvem i discutíem.

ANNA

Ja... éreu com novios, doncs.

SARA

Com novios... Està be.

ANNA

El què?

SARA

Res. Ja es deu haver fet de nit. Aprofita i dorm. Jo estaré una estona buscant coses.

ANNA

Si vols dormir tu primer...

SARA

Dorm tu. Sisplau. T'ho demano sisplau.

L'ANNA S'ESTIRA AL SOFÀ. LA POLS S'AIXECA SOTA EL PES DEL SEU COS. LA SARA LI MIRA. L'ANNA TANCA ELS ULLS. LA SARA SOSPIRA I ENTRA A L'HABITACIÓ. L'ANNA SENT ELS MOVIMENTS DE LA SARA, OBRE ELS ULLS I LA SEGUEIX AMB LA MIRADA. QUAN LA SARA TORNA A SORTIR DE L'HABITACIÓ AMB UNA MANTA A LES MANS, L'ANNA TORNA A TANCAR ELS ULLS I FA COM SI DORMÍS. LA SARA LI POSA LA MANTA PEL DAMUNT.

ANNA

Gràcies... em sembla que em costarà dormir.

SARA

Ja veuràs com no.

LA SARA, INTENTANT NO FER GAIRE SOROLL ES MOU PER LA CASA, SENSE SABER BEN BÉ QUÈ FER, NI ON ANAR. S'ACOSTA A L'APARELL DE MÚSICA I MIRA SI ARA TORNA A FUNCIONAR.

SARA

(Molt flux, a l'aparell) Fill de puta.

LA TEMPESTA DE SORRA CONTINUA A L'EXTERIOR, INCLEMENT, RABIOSA.

LA SARA S'ACOSTA AL MOBLE DELS LLIBRES. OBRE ELS CALAIXOS DE LA PART DE BAIX INTENTANT NO FER SOROLL. ELS REMENA. EN TREU PAPERS VELLS QUE GAIREBÉ ES DESFAN A LES SEVES MANS. ESTRIS ARA INÚTILS. BOLÍGRAFS GASTATS, CARREGADORS DE MÒBIL, FACTURES... I UNA PISTOLA.

L'AGAFI AMB LES DUES MANS I LA MIRA. L'OBRE. CONTINUA BUSCANT ALS CALAIXOS I TROBA UNA CAPSETA AMB BALES. CARREGA LA PISTOLA. TANCA ELS CALAIXOS. MIRA A L'ANNA, ESTIRADA AL SOFÀ. S'ACOSTA A ELLA AMB LA PISTOLA A LA MA I LA MIRA. ES GUARDA LA PISTOLA DARRERA ELS PANTALONS.

ANNA

Què fas?

SARA

Res...

*VEU EL LLIBRE QUE HA FET SERVIR PER ENCENDRE EL FOC I L'AGAFI. S'ASSEU AL TERRA EN UN RACÓ, OBRE EL LLIBRE I COMENÇA A LLEGIR.
L'ANNA LA VEU LLEGIR.*

ANNA

Està bé?

SARA

És un conte.

ANNA

Per nens?

SARA

Sí.

ANNA

Me'n llegeixes un tros?

SARA

Que te'l llegeixi en veu alta?

ANNA

Sí. M'ajudarà a dormir.

SARA

Quins collons... ets...

ANNA

Sisplau...

LA SARA FA UN MIG SOMRIURE I COMENÇA A LLEGIR EL LLIBRE.

SARA

Falten les pàgines del principi però... Bé, llegeixo. La princesa va agafar una petita barca i va remar i remar i de sobte, un vent salvatge com la respiració d'un gegant immens va començar a bufar.

ANNA

Com el que fa fora.

SARA

Sí... *(Torna a llegir)* I uns núvols bruts de carbó van tancar el sol. I la mar es va omplir de muntanyes mòbils plenes d'escuma que sacsejaven la petita barca amunt i avall. Llamps i trons i gotes d'aigua com tasses queien al voltant de la princesa. No sabia com tornar i cada cop estava més espantada, segura que la barca bolcaria i aniria a parar al fons del gris i profund mar. Però de cop la barca va deixar de moure's, i la princesa va veure que un calamar gegant aguantava la barca entre els seus tentacles. La princesa va cridar de terror al veure el monstre, perquè no sabia que el calamar no li volia fer cap mal. Ell mai no havia vist res de tan delicat i bonic com la princesa i es va enamorar d'ella a l'instant. El calamar va estar tota la nit aguantant la barca de la princesa. I al matí, quan el sol tornava a brillar, la princesa li va acaronar un tentacle en mostra d'agraïment. La princesa, que tenia tants prínceps entre els que triar, mai no havia vist tanta tendresa i tant d'amor en una mirada, com en la que tenia el calamar. I se'n va enamorar. S'havia enamorat d'un calamar!! Però ella sabia que això una princesa no ho pot fer, una princesa no pot viure amb un calamar, el seu era un amor impossible, ni ella podia estar sota el mar ni ell podia viure fora de l'aigua...

LA SEVA CARA S'INUNDA D'UNA TRISTESA INFINITA, TAN GRAN QUE NO POT EVITAR DEIXAR-LA SORTIR. PLORA EN SILENCI AMB EL LLIBRE ENTRE LES MANS, DERROTADA, EXTENUADA.

EL VENT DEIXA DE BUFAR AMB LA FÚRIA QUE HO HA ESTAT FENT. DEIXA D'UDOLAR I ES TORNEN A SENTIR ELS SONS DELS INSECTES QUE TORNEN A ARROSSEGAR-SE I A VOLAR.

A L'EXTERIOR JA ÉS DE NIT, PERÒ, A MESURA QUE LA SORRA VA CAIENT, LA LLUM DE LA LLUNA PLENA ENTRA PER LES FINESTRES DE LA CASA. UNA LLUM FREDA I PÀL·LIDA COM LA D'UNA LLUM DE NEÓ BLANCA LLUNYANA

DE COP, L'ANNA RONCA LLEUGERAMENT. LA SARA LA SENT I NO POT EVITAR QUE EL SEU PLOR EN BARREGI AMB UN RIURE AMARG. ELS SUAUS RONCS DE L'ANNA LA TRANSPORTEN A UNA NORMALITAT QUE JA NO EXISTEIX. DEIXA DE PLORAR AMB UN SOMRIURE ALS LLAVIS. TORNA A AGAFAR EL LLIBRE I LLEGEIX DURANT POCA ESTONA, FINS QUE EL SEU CAP CEDEIX AL CANSAMENT, EL RECOLZA CONTRA LA PARET I ELS INSECTES LI XIUXIUEGEN ELS SEUS CANTS RITUALS NOCTURNS MENTRE LES CUQUES DE LLUM ES MOUEN COM ESTRELLES EN MINIATURA PEL CEL DEL DESERT.

*Isn't it a lovely night?
And so alive with fireflies providing us their holy light
And here we made a bed of boughs
And thistle-down that we had found to lay upon the dewy ground.*

***Isn't it a lovely night?
The Decemberists***

e

*LES DUES DORMEN. LA FOSCOR DE LA NIT I LA TÈNUE LLUM GLAÇADA DE LA LLUNA
EMBOLICA LES DUES DONES COM UNA BOIRA FINA.*

*DE COP, EL FORN, COMENÇA A FUNCIONAR. LA LLUM DEL SEU INTERIOR, CÀLIDA I
IRREAL, COM LA D'UNES ESPELMES, INUNDA LA CASA, CONVERTINT-LA GAIREBÉ EN UN
ESPAI SAGRAT.*

*EL SILENCI DE LA NIT ES TRENCA AMB EL SOROLL CIRCULAR I MONÒTON, COM EL
D'UNA PETITA ORACIÓ, DEL FORN.*

*L'ANNA ES MOU AL SOFÀ. ES DESPERTA. OBRE ELS ULLS I VEU QUE LA LLUM HA
CANVIAT, MIRA CAP AL FORN I VEU QUE ESTÀ FUNCIONANT.*

LA SEVA RESPIRACIÓ ES FA MÉS TENSA, ENTRETALLADA.

*MOLT LENTAMENT S'INCORPORA DEL SOFÀ. POSA ELS SEUS PEUS DESCALÇOS SOBRE
EL TERRA TANT DELICADAMENT QUE SEMBLA QUE VULGUI LLISCAR DAMUNT LA POLS
QUE EL COBREIX.*

S'AIXECA I AVANÇA LENTAMENT EN DIRECCIÓ AL FORN.

DINS EL FORN S'HI MOU UNA PETITA OMBRA.

ELS SEUS ULLS S'OMPLEN DE LLÀGRIMES.

*L'OMBRA DINS EL FORN ES COMENÇA A MOURE MÉS VIOLENTAMENT DONANT PETITS
COPS AL SEU INTERIOR.*

L'ANNA PLORA I NEGA AMB EL CAP MENTRE CONTINUA AVANÇANT MOLT LENTAMENT.

*UN NEN PETIT, DINS EL FORN, COMENÇA A PLORAR. S'ESTÀ CREMANT. ELS SEUS PLORS
SÓN AGUTS. DE DOLOR.*

L'ANNA S'ATURA. ES TAPA LES ORELLES AMB LES DUES MANS AMB FORÇA I RECUA.

*EL NEN, DINS EL FORN, CRIDA ENCARA MÉS. ELS SEUS PLORS SÓN DESESPERATS,
ENTRETALLATS, COM LA D'UN ANIMAL PETIT A QUI ESTAN ESCORXANT MALAMENT I FAN
PATIR.*

L'ANNA FA UN CRIT BRUTAL. COM SI UN GANIVET POC ESMOLAT L'OBRÍS DES DEL SEU INTERIOR.

LA LLUM I ELS CRITS DEL BEBÈ DEL FORN DESAPAREIXEN A L'INSTANT, PERÒ L'ANNA, AMB ELS ULLS TANCANT I LES MANS PREMENT-LI LES ORELLES CONTINUA CRIDANT COM SI FOS ELLA LA QUE ESTIGUÉS DINS EL FORN.

LA SARA ES DESPERTA SOBRESALTADA. INSTINTIVAMENT BUSCA LA PISTOLA, MENTRE S'AIXECA PERÒ LI COSTA UNA MICA DE TROBAR. ÉS UNA PART D'ELLA QUE NO ESTÀ ACOSTUMADA A TENIR. MIRA I VEU A L'ANNA DEMPEUS AL MIG DE LA CASA CRIDANT DESESPERADA AMB ELS ULLS TANCAT I VA CAP A ELLA.

SARA

Anna... Anna!!

LA SARA AGAFA PER LES ESPATLLES PER CALMAR-LA, PERÒ ELLA, AL SENTIR EL CONTACTE FÍSIC DE LA SARA, ES TOMBA MOVENT ELS BRAÇOS ENTRE ELS SEUS CRITS, DONANT-LI UN COP A LA SARA.

ANNA

El meu fill!!! El meu fill!!!

LA SARA AGAFA A L'ANNA PELS BRAÇOS COM POT. LLUITANT AMB ELLA PER ATURAR-LA.

SARA

Anna, desperta!

ANNA

NO! NO!!

SARA

Anna!!

L'ANNA OBRE ELS ULLS. ESTÀ DESORIENTADA, COM SI REALMENT S'HAGUÉS DESPERTAT EN UN LLOC I UN TEMPS QUE NO LI PERTOQUEN, AMB LA MIRADA PERDUDA I LA CARA DESENCAIXADA PEL PATIMENT I ELS PLORS.

SARA

No passa res, Anna. Estaves somiant...

ANNA

No...No estava somiant...

SARA

Tenies un mal son, res més...

L'ANNA NO DIU RES. ES QUEDA MIRANT FIXAMENT AL FORN, DEL QUAL NO HI SURT CAP LLUM.

SARA

Ara ja està. Ja ha passat...

ANNA

Sí...

LA SARA S'AIXECA, AGAFA UNA DE LES AMPOLLES AMB AIGUA I LI PASSA A L'ANNA QUE ENCARA TE LA RESPIRACIÓ ALTERADA..

SARA

Té, beu.

L'ANNA AGAFA L'AMPOLLA AMB LA MA TREMOLOSA I BEU UNA MICA D'AIGUA.

SARA

Millor?

L'ANNA AFIRMA AMB EL CAP.

SARA

Perfecte.

ANNA

On... on sóc?

SARA

Aquí.

L'ANNA NO DIU RES. LA SEVA RESPIRACIÓ ENCARA ESTÀ ALTERADA, PERÒ JA NO TÉ LA MIRADA TAN PERDUDA. LA SARA AGAFA UN DELS CIGARRETS QUE HAN DEIXAT A MITGES ABANS I L'ENCÉN.

SARA

Et vas posant a lloc?

ANNA

Sí... em sembla que sí.

LA SARA AGAFA L'AMPOLLA D'AIGUA QUE LI HA PASSAT.

SARA

En vols més?

L'ANNA, ENCARA TRASBALSADA, FA QUE NO AMB EL CAP. LA SARA EN FA UN GLOP I FA CARA DE SATISFACCIÓ.

SARA

Potser necessaries beure alguna cosa que no fos aigua, ara...

L'ANNA SOMRIU.

SARA

A veure si hi ha alguna cosa per aquí...

LA SARA S'AIXECA. QUAN S'AIXECA, L'ANNA VEU QUE PORTA LA PISTOLA A LA PART DEL DARRERA DELS PANTALONS.

ANNA

Tens... tens una pistola?

SARA

L'he trobat en aquell moble. En un calaix. La saps fer servir?

ANNA

No. I tu?

SARA

Apuntes i dispaes. Després te n'ensenyaré.

ANNA

Per què?

SARA

Per si de cas. Que no bevia ningú en aquesta casa, o què?

L'ANNA S'AIXECA DEL SOFÀ EMBOLICADA AMB LA MANTA. MENTRE, LA SARA BUSCA ALGUNA COSA PER BEURE.

ANNA

Ha parat la tempesta de sorra?

SARA

Això sembla.

ANNA

Podrem marxar? Tinc ganes de sortir d'aquí.

SARA

Aviat. Estàs millor?

ANNA

Sí. Sí. Molt millor. És que... no és la primera vegada que el tinc aquest somni.

SARA

Els somnis que es repeteixen són una putada. Jo abans en tenia un de terrorífic.

LA SARA TROBA UNA AMPOLLA DE WHISKY A MITGES.

SARA

Ja sabia jo... No és cap cosa de l'altre món, però... segur que ens semblarà una meravella. En voldràs?

ANNA

Una mica. No gaire, no vull...

SARA

Què tens por de posar-te a ballar en calces, o què?

ANNA

No, no, què va... però no estic gaire acostumada a beure i quan ho faig... em puc posar molt pesada.

SARA

Encara més?

ANNA

(Somriu) Encara més.

SARA

Doncs millor que no en beguis gaire.

ANNA

Agafo uns gots?

SARA

No cal. Estan fets una merda els gots. Vés a saber qui s'hi ha passejat per dins.

LA SARA FA UN GLOP DE WHISKY A MORRO. FA CARA DE SATISFACCIÓ. S'EIXUGA ELS LLAVIS A LA MÀNIGA I LI PASSA L'AMPOLLA A L'ANNA, QUE L'AGAFA I FA UN GLOP PETIT, I S'EMPASSA LA BEGUDA COM SI FOS UN GLOP DE SORRA.

SARA

Això ens farà entrar en calor.

ANNA

Ja...

SARA

Quina merda... de dia et rosteixes i de nit aquest fred...

ANNA

Vols un tros de manta?

SARA

No cal.

LA SARA FA UN ALTRE GLOP DE WHISKY I LI TORNA A PASSAR L'AMPOLLA A L'ANNA.

ANNA

Què passava?

SARA

Quan?

ANNA

En aquest somni que dius que tenies, tan terrorífic.

SARA

Estava morta, però estava viva. Vull dir que jo em movia i parlava i anava pels carrers i tot, però els altres no em veien, ni em sentien, ni res. I jo no parava de cridar i de dir que estava allà, però... res.

ANNA

Quin mal rotllo, no?

SARA

Era bastant angoixant, sí.

ANNA

El que tinc jo també... També em fa patir molt.

SARA

Cridaves com si t'estiguessin matant.

ANNA

Sempre... sempre comença igual. Estic...estic a casa meva. A la cuina... és una cuina però no és la de casa meva... m'hi fixo i veig que no... que no és casa meva i... em sento molt perduda de cop. I no... no se què he de fer.

SARA

I què fas?

ANNA

Res... em moc d'un lloc a l'altre sense saber què fer. I de cop sento el soroll que s'acosta. El soroll d'ells. I el cel es torna vermell i em quedo a les fosques. I sento com entren a casa. Aquesta casa que no és la meva però on hiestic vivint. I els veig entrar i... i m'amago... m'amago en un armari perquè no em trobin... ells no em veuen, però jo a ells sí... veig com es mouen per la meva casa, sense fer soroll, com les serps i aleshores... aleshores...

A L'ANNA SE LI TRENCA LA VEU.

SARA

Si no vols no m'ho expliquis.

ANNA

Sí... sí que vull. Aleshores jo... recordo que tinc un fill.

SARA

Un fill?

ANNA

Al somni. Un bebè. Petit. Preciós. Que està dormint a l'habitació i jo... jo no sé què fer, no... no sé. Penso que he de

sortir d'on estic amagada i anar a buscar-lo i intentar fugir tots dos, però... si hi vaig i l'agafo es despertarà i... i ens trobaran als dos i... i ens faran allò que... i no sé què fer, no... i em quedo dins l'armari dubtant... i els veig, veig tot el que fan, sento l'olor de sang que fan i... i de cop sento el meu fill plorant... i jo no faig res... tinc el ganivet a les mans però no... però no el faig servir... em quedo quieta... no puc moure res... ni les mans, ni els peus, el meu cos està com congelat i no fa res del que li dic... i veig com un d'ells entra a la cuina portant al meu fill. I el nen em crida, crida molt, em vol amb ell i jo... i jo no puc sortir de l'armari... no em puc moure... no faig res... i els veig a tots envoltant la meva criatura, i l'agafen i... obren el forn fumejant i el posen a dins... i sento com crida, cada cop més fort... i el veig moure's a través del vidre i veig com pica amb les seves mans petites que es van omplint de butllofes... i m'arriba l'olor de la seva carn cremada, i els seus crits desesperats fins que deixa de cridar i la pell negra se li aixeca i jo... jo no he fet res... m'hauria d'haver mort jo i no ell, però... no l'he ajudat, no... ni he cridat ni...

L'ANNA ES POSA A PLORAR DESCONSOLADA. LA SARA L'ABRAÇA.

SARA

Ja està... ei... ja està... era un somni... i ja et dic jo que sí que has cridat.

ANNA

Era... era tan real...

SARA

Ja.

ANNA

Em sap greu haver-te espantat.

SARA

No pateixis. (*Ensenyant-li el whisky*) En vols una mica més?

L'ANNA FA QUE SÍ AMB EL CAP. LA SARA LI PASSA L'AMPOLLA.

SARA

Sí que tens ganes de tenir un fill.

ANNA

Per què?

SARA

No sé... és el que et diria qualsevol imbècil que analitzés el teu somni-

ANNA

Algun dia.

SARA

Algun dia en tindràs.

ANNA

M'agradaria.

SARA

T'agradaria portar a algú a aquesta merda de món?

ANNA

No serà sempre així.

SARA

Ho tens molt clar.

ANNA

Tu no?

SARA

Jo no tinc res clar.

LES DUES DONES ES QUEDEN EN SILENCI.

ANNA

Vull dir que si a tu no t'agradaria tenir un fill.

SARA

No.

ANNA

I si tot canviés?

SARA

Tampoc.

ANNA

No t'agraden els nens.

SARA

No m'agradaria tornar-me com la meva mare i que em fes fàstic menjar-me uns rogers.

L'ANNA SOMRIU.

DE COP EL CANT MONÒTON DELS INSECTES NOCTURNS ES TRENCA, I ES TORNEN A SENTIR, EN LA LLUNYANIA, ELS CRITS I ESBUFECES DE MONSTRE MITOLÒGIC ROVELLAT QUE ENCARA TORNEN MÉS FOSCA LA NIT.

ELS COSSOS DE LES DUES DONES ES TENSEN NOMÉS SENTIR-LO. S'AIXEQUEN D'ON ESTAN.

ANNA

Ja tornen.

SARA

Estan molt lluny. No ho sabem.

ANNA

Segur que tornen. Saben que estem aquí...

SARA

Ens podem defensar. Tenim la pistola. Però has de mantenir la clama, m'entens?

L'ANNA FA QUE SÍ AMB EL CAP.

SARA

No ens han vist entrar. No saben que som aquí, des de fora aquesta casa sembla buida. No fem soroll i no ens passarà res. ja veuràs com...

LES DUES DONES SENTEN UNES PASSES QUE S'ACOSTEN CORRENTS, MENTRE ELS ESBUFECES METÀL·LICS ATERRIDORS ESTAN CADA COP MÉS A PROP. LES DUES ES MIREN AMB LA MIRADA PLENA DE POR.

*NO TENEN TEMPS DE REACCIONAR QUE LA PORTA D'ENTRADA REP UN FORT COP.
ALGUNA COSA O ALGÚ INTENTA OBRIR LA PORTA PERÒ NO POT PERQUÈ ELS MOBLES
QUE HI HA AL DAVANT HO IMPEDEIXEN.*

*L'ANNA NO POT REPRIMIR UN CRIT AL SENTIR EL PRIMER COP. LA SARA LI TAPA LA
BOCA.*

VEU NEN

Hi ha algú?! Obriu!! Obriu!!!

*LES DUES DONES ES MIREN, AMB CARA DE NO ENTENDRE RES. LA SARA S'AIXECA I
MIRA PER LA FINESTRA. EL SO ATERRIDOR CADA COP ESTÀ MÉS A PROP. UNA LLUM
ESCOMBRA LA CASA.*

SARA

És el nen.

ANNA

Quin? Quin nen?

SARA

El d'abans. El que anava darrera teu abans de que arribéssim
aquí.

ANNA

No pot ser...

VEU NEN

Obriu, sisplau!! Obriu!!

*EL NEN CONTINUA PICANT LA PORTA, AMB TOTES LES SEVES FORCES. LA SARA VA CAPA
LA PORTA I COMENÇA A ENRETIRAR COSES PER MOURE EL MOBLE CORCAT QUE LA
BLOQUEJA.*

ANNA

Què fas?

SARA

A tu què et sembla?

ANNA

Espera. Espera un moment...

VEU

Obriu!!

SARA

Esperar a què?

ANNA

Si obrim... si obrim entraran.

SARA

Què vols que fem? Deixar-lo allà a fora?

ANNA

No...

VEU NEN

Sisplau!! S'acosta molt depressa!!

EL NEN COMENÇA A PLORAR. UN PLOR NERVIÓS, PLE DE TERROR QUE ES BARREJA AMB ELS SONS DE GOLA METÀL·LICA DEL MONSTRE QUE JA ESTÀ MOLT A PROP.

LA SARA INTENTA MOURE EL MOBLE, PERÒ PESA MASSA PER ELLA, SEMBLA COM SI EL MOBLE NO VOLGUÉS DEIXAR ENTRAR NINGÚ MÉS A LA CASA. L'ANNA, TENSA I AMB LA RESPIRACIÓ ALTERADA NO ES POT MOURE. NO ES MOU, COM CLAVADA AL TERRA. LA SARA ES TOMBA I LA VEU ALLÀ AMB LA MIRADA FIXA A LA PORTA.

SARA

Torna d'on collons estiguis i ajuda'm!!

L'ANNA REACCIONA I VA AJUDAR A LA SEVA COMPANYYA A MOURE EL MOBLE. LES DUES DONES FAN FORÇA MENTRE EL NEN CRIDA DEMANANT AJUDA I EL SO DEL MONSTRE EXTERMINADOR ES TORNA GREU I MUSCULÓS COM UN UDOL MECÀNIC.

UNA LLUM FREDA I POTENT IL·LUMINA L'EXTERIOR. COM SI LA LLUNA HAGUÉS CAIGUT DAMUNT LA TERRA.

EL MOBLE ES MOU I CAUEN DAMUNT D'ELLES ALGUNS LLIBRES I OBJECTES QUE ENCARA HI ESTÀVEM DEMPEUS. L'ANNA ES PROTEGEIX LA CARA I DEIXA ANAR EL MOBLE UN SEGON I AQUEST BASCULA PERILLOSAMENT DAMUNT LA SARA, COM UN OS

AIXECAT SOBRE LES POTES DEL DARRERA QUE SE LI LLENCÉS AL DAMUNT. LA SARA L'HA D'ATURAR AMB TOTES LES SEVES FORCES.

SARA

Va!!

L'ANNA TORNA A AGAFAR EL MOBLE I ENTRE LES DUES L'ESTABILITZEN I EL CONTINUEN MOVENT FINS QUE QUEDA UN ESPAI ENTRE ELL I LA PORTA. LA SARA ES TREU LA PISTOLA DEL DARRERA I ESTÀ A PUNT DE SORTIR QUAN EL NEN I EL MONSTRE CRIDEN AL MATEIX TEMPS, COM SI CANTESSIN UNA ÀRIA MACABRA. I DESPRÉS, DE COP, BRUTAL, EL SILENCI. SILENCI ABSOLUT. I LA LLUM POTENT I FREDA JA NO HI ÉS. I LA LLUM DE LA LLUNA SEMBLA TAN FEBLE COM LA D'UNA FLAMA BLAVA A PUNT D'EXTINGIR-SE. I EL SILENCI HO OCUPA TOT. ESPÈS COM EL QUITRÀ. NI ELS INSECTES S'ATREVEIXEN A TRENCAR-LO. L'ANNA I LA SARA ES QUEDEN IMMÒBILS. SENTIM LA SEVA RESPIRACIÓ. LA SARA ES MOU, COM UN GAT, INTENTANT VOLAR DAMUNT EL TERRA PER NO FER CAP SOROLL, I ES POSA AL COSTAT DE LA FINESTRA PER MIRAR A L'EXTERIOR.

ANNA

Què...?

LA SARA ES TOMBA CAPA ELLA I LI DIU QUE NO PARLI POSANT-SE UN DIT DAVANT LA BOCA. MIRA A L'EXTERIOR. ES POSA LES MANS A LA CARA, ES FREGA ELS ULLS, APROFITA PER EIXUGAR-SE LA SUOR I RESPIRA FONS.

SARA

No hi són.

ANNA

Com que no hi són.

SARA

No els veig, no hi són. I el nen tampoc...

ANNA

No poden haver marxat tan...

SARA

Sí que poden.

ANNA

I el nen?

SARA

No ho sé...

ANNA

Se l'han emportat.

SARA

No es veu res...

ANNA

Sempre se'ls emporten... ja deu ser mort, oi?

SARA

No ho sé! No sé si se l'han emportat, no sé si està mort! Sé el mateix que tu! No ho sé tot, jo. No ho sé!

ANNA

Deuen estar amagats. Esperant-nos...

SARA

No hi ha cap lloc on amagar-se per aquí. És tot pla, tot sec. No hi ha arbres ni... Només hi ha aquesta casa. No sé on collons s'han ficat...

ANNA

No... no poden desaparèixer.

SARA

Per què no m'has ajudat?

ANNA

Eh?

SARA

Per què no m'has ajudat a moure el moble quan t'ho he dit?

ANNA

Sí que ho he fet...

SARA

No el volies deixar entrar, oi?

ANNA

Però què estàs dient, Sara?

SARA

No em diguis Sara, em sents?! No em diguis Sara!! No em dic Sara, jo!! No el volies deixar entrar. No ho volies! I te n'has sortit.

ANNA

(Plora) No em diguis això! No és veritat!! L'he agafat de la mà a aquest nen!! L'he agafat de la mà per salvar-lo!! I tu... tu no em pots dir això!! No pots!! No pots per què... no és veritat!! Jo no volia deixar-lo allà a fora... M'he... m'he espantat i...

SARA

Para de plorar d'una puta vegada. Així és com soluciones les coses, tu? Et poses a plorar i ja està, no?

ANNA

No em diguis això, jo no sóc així.

SARA

Ah, no? I com ets?

ANNA

No ho sé, però... així no. Tu no... tu no volies que el nen vingués amb nosaltres. No el volies i ara per què em dius que...?

SARA

Tampoc volia que vinguessis tu.

ANNA

Jo... jo no en tinc la culpa del que li ha passat al nen. Ni del que t'ha passat a tu.

SARA

Si haguéssim anat més de pressa l'hauríem pogut salvar. I tu ho saps això. Tu ho saps.

ANNA

No...

LA SARA S'ASSEU I ES FA UN CIGARRET. LES DUES DONES QUEDEN EN SILENCI UNA ESTONA. L'ANNA ES MOU I VA FINS LA FINESTRA. MIRA A L'EXTERIOR, NO VEU RES. LA SARA S'ENCÉN EL CIGARRET.

SARA

Quan sortim d'aquí millor que ens separem.

ANNA

Per què?

SARA

Perquè sí.

ANNA

No. No vull.

SARA

Per què no? Per què vols continuar amb mi?

ANNA

Les persones... les persones no hem d'estar soles.

SARA

Les persones sempre estem soles. Fins i tot quan no ens ho sembla.

ANNA

No... Ets tu qui vol estar sola. No vols estar amb mi...

SARA

Estarem més bé soles. Les dues. Amb tot el que t'he dit no entenc com... Et puc dir qualsevol cosa i tu voldràs que continuem juntes?

ANNA

No. Qualsevol cosa, no, però... sé que em dius tot això per què estàs nerviosa.

SARA

Ho saps.

ANNA

Sí. Per què et fa ràbia que haig passat això i... i has de buscar el responsable. I no pots ser tu.

SARA

És que no ho sóc.

ANNA

Ni jo tampoc. Hem fet el que hem pogut però...

SARA

No hem fet res. Res de res.

ANNA

Per què no hem pogut. No hem tingut temps.

SARA

Et penses que si anem juntes et salvaré, oi? Doncs vas molt equivocada. Això és la puta selva, nena. Encara que no hi hagi ni un arbre. La puta selva.

L'ANNA NO RESPON.

SARA

És per això que vols que anem juntes, no?

L'ANNA NEGA AMB EL CAP.

SARA

Doncs per què?

ANNA

Ja t'ho he dit.

SARA

Ja...

LES DUES DONES ES QUEDEN EN SILENCI.

SARA

(Ensenyant-li el cigarret a mitges) En vols?

L'ANNA S'ACOSTA FINS A ELLA I LI AGAFA EL CIGARRET. FUMA.

SARA

Quina tranquil·litat fumar sabent que no et moriràs d'això,
eh?

L'ANNA NO DIU RES.

SARA

S'ha de ser positiu. Un problema que ara ja no tenim. Haver d'estar pensant cada cop que ens encenem un cigarro que ho hem de deixar perquè és dolent per la salut.

L'ANNA SOMRIU.

SARA

Tot i que al final ho haurem de deixar per collons, perquè el tabac s'acabarà.

SILENCI.

POC A POC ELS INSECTES INICIEN LES SEVES CANÇONS I DANSES.

ANNA

Per això.

SARA

Per això, què?

ANNA

Per moments com aquest és perquè vull que continuem juntes.

SARA

Per això. Per parlar de coses sense sentit. D'estupideses.

ANNA

Sí. Sembla... tot sembla una mica més normal, aleshores.

SARA

Ja.

ANNA

Fumes molt?

SARA

Menys del que voldria.

ANNA

Jo ho vaig deixar. Però hi he tornat a caure.

SARA

Quan hi vas tornar?

ANNA

Quan tu m'has donat el primer cigarret.

SARA

Vaja... ja veig que sóc una mala influència.

ANNA

Ja feia temps que em venia de gust.

SARA

Quant feia que no fumaves?

ANNA

Dos anys.

SARA

Dos anys. No està malament.

ANNA

Tu no ho has deixat mai?

SARA

No. I si puc no ho deixaré.

ANNA

Per què?

SARA

Perquè m'agrada.

ANNA

Però és dolent.

SARA

Ah, sí?

L'ANNA SOMRIU. LA SARA VA CAP A LA FINESTRA I MIRA A L'EXTERIOR. TAN SOLS LA BUIDOR DEL DESERT. ES TOMBA I VEU A L'ANNA QUE ESTÀ BEVENT A MORRO DE L'AMPOLLA DE WHISKY.

SARA

Per ser que no volies beure gaire...

ANNA

Ja... En vols, tu?

LA SARA S'ACOSTA A L'ANNA. AGAFA L'AMPOLLA I TAMBÉ A UN GLOP.

SARA

Potser s'ha escapat.

ANNA

El nen?

SARA

Sí.

ANNA

Has dit que no hi havia cap lloc on amagar-se...

SARA

Potser a la part del darrera. Potser hi ha algun lloc.

ANNA

Sí... pot ser...

L'ANNA TORNA A FER UN GLOP DE WHISKY.

ANNA

Fa calor.

SARA

Això és del whisky.

ANNA

M'he passat.

SARA

Per tu això és passar-te?

ANNA

M'està bullint la cara...

LA SARA SOMRIU.

L'ANNA ES TREU EL JERSEI QUE PORTA. QUAN SE'L TREU, LI CAU UNA FOTO AL TERRA SENSE ADONAR-SE. LA SARA HO VEU I AGAFA LA FOTOGRAFIA. SE L'AMAGA.

ANNA

Em sembla que mai no havia fet tanta pudor. Fa tant que no em puc rentar...

SARA

Al bany hi ha coses.

ANNA

Quines coses?

SARA

Desodorant, colònia...

ANNA

Vaig a mirar.

L'ANNA ES LLIGA EL JERSEI A LA CINTURA I ENTRA AL BANY. LA SARA AGAFA LA FOTOGRAFIA I SE LA MIRA. LA SEVA CARA CANVIA D'EXPRESSION.

ANNA

(Des del bany) La barreja pot ser mortal, però...

L'ANNA SURT DEL BANY SOMRIENT.

ANNA

Ara dec ser com les dones del segle divuit, que no es rentaven mai i s'omplien de perfum...

SARA

És el teu fill?

L'ANNA VEU QUE LA SARA TÉ LA SEVA FOTOGRAFIA A LES MANS, I SE LI ESBORRA EL SOMRIURE DE LA CARA DE COP. LA SEVA EXPRESSION S'OMPLE DE DOLOR I RÀBIA.

ANNA

D'on l'has tret?

SARA

Ha caigut quan t'has tret el jersei.

ANNA

Dóna-me-la.

SARA

Qui és aquest bebè?

ANNA

És meva! Dóna-me-la, sisplau.

SARA

Digues qui és.

ANNA

Para ja! Dóna'm la foto!

SARA

És veritat? El somni que has tingut et va passar, van matar el teu fill...?

ANNA

NO!!

LES DUES DONES ES QUEDEN EN SILENCI. L'ANNA COMENÇA A PLORAR EN SILENCI.

ANNA

No... no va passar. És un malson... un malson que es repeteix... res més...

SARA

Doncs perquè no me la deixes mirar...?

L'ANNA ACONSEGUEIX PRENDRE LA FOTO DE LES MANS DE LA SARA. L'AGAFA COM SI FOS UN TRESOR, CONTRA EL SEU PIT.

ANNA

Tu no em vols dir el teu nom i jo no vull que miris la meva foto. Et penses que pots fer el que vulguis amb mi? Que em pots tractar com una merda sempre que et vingui de gust?!!

SARA

Només t'he preguntat qui era. Res més.

ANNA

És... és el meu nebot...

SARA

El teu nebot...

ANNA

Sí.

SARA

Se t'assembla molt, doncs.

ANNA

La meva germana i jo també ens assemblem molt.

L'ANNA ES GUARDA ALA FOTOGRAFIA A LA BUTXACA DELS PANTALONS.

SARA

No m'havies dit res de que tinguessis una germana i un nebot...

ANNA

Tu tampoc m'ho has preguntat.

SARA

Què més tens?

ANNA

No ho vols saber.

SARA

T'ho estic preguntant.

ANNA

Però no ho vols saber.

SARA

Molt bé. Doncs no ho vull saber.

LES DUES DONES ES QUEDEN EN SILENCI.

SARA

Estan vius? La teva germana i el teu nebot, vull dir.

ANNA

Per què t'interessa tant saber coses de mi, ara?

SARA

Ha aparegut la foto i sembles una altre.

L'ANNA NO CONTESTA. AGAFA L'AMPOLLA DE WHISKY I EN FA UN GLOP.

SARA

Després tindràs molta set, si continues bevent així. I tampoc tenim tanta aigua.

ANNA

No faig res bé, oi? Per tu no faig res bé.

SARA

Només t'he dit que...

ANNA

Et penses que sóc una inútil, una càrrega i no pares de recordar-m'ho cada cinc minuts. No sóc una inútil, jo. No ho sóc.

SARA

No ho penso. Només que em sembla que m'amagues coses.

ANNA

Jo.

SARA

Sí, tu.

L'ANNA ES POSA A RIURE.

SARA

No sabia que pogués fer tanta gràcia.

ANNA

Em fa gràcia perquè aquí la única que amaga coses ets tu. No vols dir res de la teva vida ni... ni res, i em dius que què t'amago. Abans has dit que no volies saber res, no sé per què ara no pares de...

SARA

Ara ja sé alguna cosa de tu.

ANNA

Què?

SARA

Em pensava que no t'emprenyaves mai. Ja veig que no.

ANNA

Ho sento.

SARA

No cal que ho sentis. Jo, si fos tu, m'hauria engegat a la merda fa molta estona.

LES DUES DONES ES QUEDEN EN SILENCI.

ES TORNEN A SENTIR ELS SONS DELS INSECTES, COM EL BROGIT D'UNA CIUTAT EN MINIATURA.

SARA

No t'hauria d'haver preguntat si el somni va passar de veritat. Cap mare, si pogués, es quedaria sense fer res si veu que estan fent mal al seu fill. Diuen que quan tens un fill tu deixes de ser el més important i fas el que sigui per ell. Tot i que hi ha mares que maten les seves criatures. Però vull dir una mare normal. Que s'estimi el seu fill. Una mare com podries ser tu.

L'ANNA ESTÀ A PUNT DE RESPONDRE, PERÒ NO DIU RES.

ANNA

Quant deu faltar perquè es faci de dia?

SARA

No gaire, crec.

ANNA

Ens hauríem de preparar per marxar, no?

SARA

També diuen que quan tens un fill et torna a agradar el Nadal i tot.

ANNA

A mi no m'ha deixat mai d'agradar.

SARA

Jo no el suportava, i ara que ja no n'hi ha el trobo a faltar. Les llumetes, i les cançonetes, i les tonteries... Sempre em ve de gust el que no tinc.

ANNA

Ja m'ho imagino.

SARA

Què t'imagines?

ANNA

Res. Que a tothom li passa el mateix. Tens ganes de discutir més amb mi?

SARA

No. T'ho sembla?

ANNA

Fa massa hores que estic aquí tancada i m'estic emparanoiant.

VEU NEN

(Des de lluny) Ajudeu-me...!

LES DUES DONES ES QUEDEN GLAÇADES EN SENTIR LA VEU DEL NEN A L'EXTERIOR. ES MIREN ENTRE ELLES. LA SARA CORRE A LA FINESTRA PER MIRAR.

VEU NEN

(Més a prop) Siplau...! Estic sol!

SARA

Està viu...

ANNA

No pot ser.

SARA

Està viu, no el sents?

VEU NEN

M'he fet mal... ajudeu-me!

SARA

L'hem d'anar a buscar.

ANNA

Espera. No. No. Potser és un trampa. Segur que és una trampa. Fan qualsevol cosa per agafar-nos.

SARA

No és cap trampa. No hi ha res més allà fora.

ANNA

No no no. Tu també ho has dit. No hi ha cap lloc on amagar-se. No hi ha res a fora. No pot ser ell. Ho fan... ho fan per confondre'ns. No ho veus? Ho fan per això. No podem sortir, Sara, no podem.

LA SARA VA CAP A L'ANNA, DIRECTAMENT. ES POSA DAVANT D'ELLA, ES TREU LA PISTOLA DE DARRERA ELS PANTALONS. L'ANNA NO ENTÈN QUÈ ESTÀ FENT. LA SARA LI DONA LA VOLTA A LA PISTOLA, AGAFANT-LA PEL CANÓ I LI DONA A L'ANNA.

SARA

Te.

ANNA

Què vols que faci amb això?

SARA

Espero que no hagi de fer res. Però per si de cas. Agafa-la. Anem a buscar-lo.

L'ANNA AGAFA LA PISTOLA, SENTINT EN SEU PES A LES SEVES MANS. LA SARA VA RECOLLINT LES COSES QUE TENEN ESCAMPADES PER LA CASA, COL·LOCANT-LES A LA MOTXILLA QUE HAN TROBAT MENTRE PARLA AMB L'ANNA.

ANNA

No. No no no no. Jo... jo no se fer anar això.

SARA

De petita mai no vas anar a una fira o a un parc d'atraccions?

ANNA

Sí...

SARA

I mai no vas disparar amb les escopetes aquelles que havies de tirar boles o trencar escuradents i si ho aconseguies et donaven una merda de regal?

ANNA

Sí...

SARA

Doncs això és el mateix. Apuntes i dispares. Només que fa més de soroll.

ANNA

No sé si ho sabré fer.

SARA

N'has de saber. Obriré la porta i sortirem a buscar-lo. Tu ves darrera meu. Si veus alguna cosa que s'acosta, dispares. I val més que ho sàpigues fer.

VEU NEN

Veniu...

ANNA

No, no... Jo no... Fes-ho tu. Porta tu la pistola.

SARA

Jo aguanto la pistola i tu vas davant a buscar el nen? Fem això?

ANNA

... no. Però és que no hi podem anar, Sara. Ens mataran.... ens mataran!

SARA

No el penso deixar allà fora. No el penso deixar allà només perquè tu no vulguis.

ANNA

Però... és que ens poden matar.

SARA

Qui?! Qui collons vols que ens mati, ara?! No hi ha cap monstre allà fora. Cap. Només un nen. No deies que el volies

salvar? No ho deies quan hem arribat aquí?! Doncs ara és el moment de fer-ho!

LA SARA VA CAPA LA FINESTRA I MIRA A L'EXTERIOR. L'ANNA ES VA POSANT CADA COP MÉS NERVIOSA. LA PISTOLA LI TREMOLA A LES MANS.

SARA

Et necessito, m'entens? Ho podem fer. Les dues juntes. Ens hem d'ajudar. És el que tu dius. I a ell també l'hem d'ajudar. Ho podem fer. Ho hem de fer.

ANNA

Ara o...?

SARA

Sí, ara. Agafa la motxilla. No deixem res aquí dins. Per si de cas. D'acord?

ANNA

D'acord..

L'ANNA, MOLT NERVIOSA, MALDESTRE, ES POSA LA PISTOLA DARRERE ELS PANTALONS TAL I COM HA VIST QUE LA PORTAVA LA SARA. ES DESLLIGA EL JERSEI I SE'L POSA. AGAFA LA MOTXILLA I SE LA POSA A L'ESQUENA.

SARA

Ja?

ANNA

Segur que no son fora, oi?

SARA

Si anem de pressa tot sortirà bé.

ANNA

Mira-ho primer. Obre una mica la porta i mira que no hi siguin...

SARA

Ho faré. Però tu vine darrera meu. I si veus que es mou alguna cosa, desapareix. Ho tens clar?

L'ANNA FA QUE SI AMB EL CAP.

SARA

Agafa bé la pistola. Aguanta-la amb les dues mans...

L'ANNA FA EL QUE LI DIU LA SARA. LA PISTOLA TREMOLA A LES SEVES MANS.

ANNA

Anirà tot be, oi?

SARA

Sí.

ANNA

No em vull morir, saps...? no em vull morir.

SARA

Ni jo tampoc. Ho tens tot?

L'ANNA AFIRMA AMB EL CAP. LA SEVA RESPIRACIÓ ESTÀ MOLT ALTERADA.

ANNA

Mira que no hi siguin...

LA SARA DESAPAREIX ENTRE EL MOBLE I LA PORTA.

LA RESPIRACIÓ DE L'ANNA VA MARCANT EL TEMPS COM UN METRÒNOM QUE

AUGMENTA EL SEU RITME POC A POC.

SENTIM COM LA SARA OBRE LA PORTA, AMB UN SO DE FUSTA RESSECA QUE LLISCA

DAMUNT LA SORRA.

DURANT UNS SEGONS TAN SOL SE SENTEN ELS INSECTES.

ANNA

(Molt fluix) Hi són?

LA SARA NO RESPON.

ANNA

(Molt fluix, amb la veu tremolosa) Sara?

LA SARA APAREIX PER DARRERA EL MOBLE. QUAN L'ANNA LA VEU RESPIRA

ALLEUGERIDA.

SARA

Què fots?! Ven o no vens amb mi?!

ELS INSECTES CALLEN EN SEC.

LES DUES DONES NOTEN QUE ALGUNA COSA NO VA BÉ, PERÒ NO TENEN TEMPS A REACCIONAR QUE L'EXTERIOR S'OMPLE DE LA FREDA LLUM BRUTAL I DEL SO TERRORÍFIC DEL MONSTRE ROVELLAT I MUSCULÓS.

LA SARA, DE COP, S'AGAFI A AMB TOTES LES SEVES FORCES AL MOBLE I LA PARET. UNA FORÇA BRUTAL LA VOL ARROSSEGAR CAP A L'EXTERIOR.

L'ANNA ES QUEDA PARALITZADA DE TERROR AMB LA PISTOLA ENTRE LES SEVES MANS. NO POT NI CRIDAR.

A L'EXTERIOR EL MONSTRE RECLAMA AMB MÉS INSISTÈNCIA LA SEVA PRESA. LA CASA TREMOLA AMB LA SEVA PRESENCIA. ELS VIDRES ES SACSEGEN PER LA POTÈNCIA DELS SEUS CRITS GREUS I TENEBROSOS.

SARA

Dispara!!

L'ANNA NO RESPON. EL SEU COS RESTA IMMÒBIL COM EL D'UN ANIMAL DISSECAT.

SARA

Dispara d'una puta vegada!!

L'ANNA CONCENTRANT TOTA LA SEVA FORÇA A LES SEVES MANS LES INTENTA AIXECAR PER DISPARAR.

PERÒ L'ANNA NO POT AGUANTAR MÉS, I LA FORÇA SE L'EMPORTA FENT-LA DESAPARÈIXER COM L'AIGUA HO FA DESAPARÈIXER TOT PER UN DESGUÀS.

L'ANNA FA UN CRIT I RETROCEDEIX, D'ESQUENA A LA PORTA I PLORANT, FINS AL CENTRE DE LA CASA, ESPERANT EL SEU TORN. ESPERANT L'ENTRADA DE LA MORT PEL MATEIX LLOC ON S'HA EMPORTAT LA SARA.

NO SE SENT CAP CRIT DE LA SARA.

*TAMBÉ EL MONSTRE DEIXA DE CRIDAR. ELS SEUS CRITS HAN DONAT PAS A UN SO
SIMILAR AL D'UNA RESPIRACIÓ CANSADA. COM UN TITÀ QUE ACABA DE FER UN GRAN
ESFORÇ.*

*LA POTENT LLUM FREDA ES FOCALITZA DAMUNT L'ANNA. COM SI UN GRAN ULL
LLUMINÓS L'OBSERVÉS, LA SEGUÍS, ESTUDIANT ELS SEUS PETITS, TREMOLOSOS I
FRÀGILS MOVIMENTS.*

L'ANNA PLORA.

ELS SEUS GENOLLS NO PODEN AGUANTAR EL PES DEL SEU COS I CEDEIXEN.

*LA SEVA RESPIRACIÓ I LA DEL MONSTRE VAN AL MATEIX TEMPS. LA DE L'ANNA GAIREBÉ
IMPERCEPTIBLE. L'ALTRE COM LA D'UNA BÈSTIA EXTINGIDA FA MILIONS D'ANYS.*

EL MONSTRE LA OBSERVA.

*L'ANNA DEIXA CAURE LA PISTOLA AL TERRA. VENÇUDA. SECA DE LLÀGRIMES COM SEC
D'AIGUA ESTÀ EL SEU MÓN.*

ELS SEUS BRAÇOS TAMBÉ CAUEN, BUITS COM DUES CANYES.

AIXECA EL CAP I MIRA DIRECTA A LA LLUM.

ANNA

I ara què... i ara què... No em deixis sola... Sara... Sara...

*LA LLUM DEL MONSTRE S'APAGA, PERÒ NO ELS SEUS ESBUFECES, I L'ANNA QUEDA
SOLA, ENMIG DE LA TENEBRA, REPETINT EL NOM DE LA SEVA COMPANYYA.*

En un universo, el gato está muerto; en otro, está vivo. (...) Los que viven en cada universo podrían protestar vigorosamente diciendo que su universo es real y que todos los demás son imaginarios o fraudulentos. Estos universos paralelos no son mundos fantasmagóricos con una existencia efímera; dentro de cada universso, tenemos el aspecto de objetos sólidos y acontecimientos concretos y tan objetivos como los otros.

***Universos Paralelos
Michio Kaku prof. Física Teòrica NY University.***

Σ

LA VEU DE L'ANNA CRIDANT EL NOM DE LA SARA ES VA FONENT MENTRE LA LLUM RADIANT D'UN SOL GAIREBÉ IRREAL ENTRA PER UNA FINESTRA RODONA I OMPLE CADA RACÓ D'UNA HABITACIÓ BLANCA I BRILLANT COM GEL POLIT.

UNA HABITACIÓ SENSE CANTONADES, ARRODONIDA COM L'INTERIOR D'UN OU.

DINS L'HABITACIÓ, DOS LLITS AMB UNA LLEUGERA PENDENT.

EN UN DELS LLITS, INCONSCIENT, LA SARA.

EN L'ALTRE, TAMBÉ INCONSCIENT, L'ANNA.

TOTS DOS LLITS TENEN AL VOLTANT DIFERENTS APARELLS DELS QUALS EN SURTEN CABLES QUE ES CONNECTEN A DIFERENTS PARTS DEL COS DE LES DUES DONES.

UN DELS APARELLS ESTÀ FUNCIONANT EN AQUEST MOMENT. ÉS UNA MENA DE BOMBA D'INFUSIÓ QUE INJECTA ALIMENT A LES DUES DONES. EL SO QUE FA RECORDA LLEUGERAMENT AL DEL MONSTRE METÀL·LIC.

LA MÀQUINA FA UN DARRER ESBUFEC I S'ATURA.

AL SEU LLIT, LA SARA, FA UN INSPIRACIÓ MOLT FORÇADA, COM SI FES MOLT DE TEMPS QUE NO RESPIRÉS PER ELLA MATEIXA I ES MOU.

UNA ALARMA ES DISPARA.

LA SARA RESPIRA AMB DIFICULTAT. EL SEU COS LLUITA CONTRA EL RESPIRADOR AL QUE ESTÀ CONNECTADA. SEMBLA QUE S'OFEGUI.

ES DISPARA UNA ALARMA.

UNA INFERMERA, SOMRIENT, ENTRA RÀPIDAMENT A L'HABITACIÓ I DESCONNECTA EL RESPIRADOR DE LA SARA.

LA SARA TUS VIOLENTAMENT.

INFERMERA

Ja està... ja està... no passa res.

LA SARA CONTINUA TOSSINT.

LA INFERMERA ES TREU UN ESTETOSCOPI DE LA BUTXACA I AUSCULTA A LA SARA.

INFERMERA

Em veus? Em pots veure?

LA SARA, ENCARA TOSSINT AFIRMA AMB EL CAP.

INFERMERA

Perfecte...

LA INFERMERA OBRE UNA PETITA PORTA INVISIBLE A LA PARET I EN TREU UNA AMPOLLA D'AIGUA I UNA CANYA.

INFERMERA

Té... Intenta beure una mica...

ACOSTA LA CANYA A LA BOCA DE LA SARA, QUE, AMB ELS ULLS INJECTATS EN SANG PER LA TOS, LA MIRA A ELLA I AL LLOC ON ESTÀ COMPLETAMENT PERDUDA.

INFERMERA

Beu.

LA SARA BEU AIGUA.

INFERMERA

Poc a poc... Ve de gust l'aigua quan fa tant de temps que no se'n veu, oi Sara?

LA SARA, EN SENTIR EL SEU NOM, INTENTA PARLAR, PERÒ NO POT. MOU EL LLAVIS PERÒ DE LA SEVA BOCA NO EN SURT CAP SO.

INFERMERA

Tranquil·la. No tinguis pressa. Acabes d'arribar.

LA SARA BEU UNA MICA MÉS D'AIGUA.

INFERMERA

No ha estat fàcil, oi? Però ja sabia jo que tu acabaries venint...

SARA

(Parlant amb dificultat) Em... em dic Sara?

INFERMERA

No recordes el teu nom?

LA SARA FA QUE NO AMB EL CAP.

INFERMERA

Fas cara de dir-te Sara. És un nom que et queda bé. I sí, és el teu.

LA INFERMERA VA CAP A LES MÀQUINES A LES QUE ESTÀ CONNECTADA LA SARA, VA MIRANT ELS INDICADORS, I UNA A UNA, AMB CURA, LES VA DESCONNECTANT I VA TRAIENT CABLES DE LA SARA.

INFERMERA

Que be poder-te treure tot això, eh?

LA SARA TOMBA EL CAP I MIRA A L'ANNA, IMMÒBIL I CONNECTADA A LES MÀQUINES EN L'ALTRE LLIT.

INFERMERA

Es la teva companya d'habitació. Fa dos mesos que esteu juntes. I us heu portat molt bé. No us heu barallat ni un dia. Oi que no, Anna?

LA INFERMERA RIU.

INFERMERA

Perdona. Però és que si no hi ha sentit de l'humor...

SARA

Anna...

INFERMERA

No esperis que et contesti l'Anna. Fa temps que no diu res...

SARA

Què... què hi faig aquí? Com hi he arribat...?

INFERMERA

No te'n recordes de res?

SARA

Recordo...el nen...

INFERMERA

Molt bé. I què més?

SARA

I... la llum, i... res més... res més...

INFERMERA

No t'amoïnis. És normal, després del que has passat...

SARA

Ja... ha sigut... terrible... terrible.

INFERMERA

M'ho imagino. El teu cotxe va quedar destrossat.

SARA

Quin cotxe...?

INFERMERA

El teu. Vas tenir un accident de cotxe. No te'n recordes?
Parlaves pel mòbil. Estaves discutint amb un noi, anaves un
pèl de pressa i en una corba t'hi vas trobar un nen al mig,
creuant. Et vas estimbar contra un arbre. El cotxe va quedar
destrossat i tu... tu has estat en coma des d'aleshores.

SARA

I el nen?

INFERMERA

Bé. No li va passar res. Vaig a canviar-te els llençols.

*LA INFERMERA LI TREU EL LLENÇOL DEL DAMUNT I EL DEIXA AL TERRA. PREM UN BOTÓ
DE LA PARET I COMENÇA A SENTIR-SE MÚSICA. LA MATEIXA QUE LA SARA I L'ANNA VAN
SENTIR EN LA CASA ABANDONADA QUAN L'APARELL DE MÚSICA VA FUNCIONAR SOL.
UN CALFRED RECORRE EL COS DE LA SARA.*

INFERMERA

Tens fred?

SARA

Aquesta música...

INFERMERA

Et molesta?

SARA

No...

INFERMERA

He posat tantes vegades aquesta cançó mentre treballava amb vosaltres... És que no doneu gaire conversa que diguem, i així em distrec una mica. No et sap greu, oi?

LA SARA FA QUE NO AMB EL CAP.

INFERMERA

Et vaig a treure el llençol de sota, a veure si em pots ajudar una mica...

LA INFERMERA LI TREU EL LLENÇOL DE SOTA.

INFERMERA

Allò que t'he dit abans, que tu i l'Anna us portàveu molt bé... pot semblar un comentari estúpid, però té un punt de veritat. L'Anna ja fa sis mesos que està aquí. A part de tu ha tingut dues companyes d'habitació més. I amb les altres... es notava que no... que no s'entenia tant com tu. No em diguis com, però són coses que es noten. No hi havia el... no sé. Es notava que no hi havia el feeling que hi ha entre vosaltres dues. Et deus pensar que estic boja, no? Potser ho semblo. Però no. No ho estic.

LA SARA INTENTA MOURE EL SEU COS PER AJUDAR A LA INFERMERA A TREURE EL LLENÇOL DE SOTA, PERÒ GAIREBÉ NO ES POT MOURE.

LA INFERMERA ACONSEGUEIX TREURE EL LLENÇOL DE SOTA.

INFERMERA

És normal que ara et sentis desorientada. Els hi passa a tots.

LA SARA TORNA A MIRAR A L'ANNA, IMMÒBIL COM UN MANIQUÍ DE PLÀSTIC DESCOLORIT ESTIRAT AL LLIT.

SARA

Què li va passar?

INFERMERA

A l'Anna?

LA SARA AFIRMA AMB EL CAP.

INFERMERA

Casa seva es va cremar. El seu fill de tres mesos va morir, ella va perdre el coneixement per culpa del fum i va estar molta estona sense respirar abans no la van treure d'allà.

LA SARA COMENÇA A PLORAR EN SILENCI. LES LLÀGRIMES LLISQUEN PER LA SEVA CARA I ELLA INTENTA EIXUGAR-SE-LES, PERÒ LES SEVES MANS VAN MÉS A POC A POC DEL QUE VOLDRIEN.

LA INFERMERA HO VEU I LI EIXUGA LES LLÀGRIMES.

A FORA, A L'EXTERIOR, COMENÇA A BUFAR EL VENT.

INFERMERA

És una història molt trista la de l'Anna. Sí. Una desgràcia. Encara no està clar què va passar. Com va començar el incendi. L'únic que se sap és que no va ser un accident. Pobra Anna... No crec que ella aconseguixi arribar fins aquí. És quedarà per sempre al lloc on és. Però això ho saps tu millor que jo. No totes les princeses són tan valentes com la del conte, que acaba llançant-se al mar per convertir-se en una bèstia marina i així estar per sempre amb el seu estimat calamar.

SARA

Què has dit?

LA INFERMERA SOMRIU I LI POSA LA ROBA DE LLIT NETA A LA SARA.

INFERMERA

Tu sí que ho has fet bé. Molt bé. Tot. Bé, tot tot, potser no. Cremar llibres no està bé, no trobes? (*Somriu*) Però tampoc no és tan greu. Això no cal que se sàpiga.

SARA

Qui... qui ets tu?

INFERMERA

La teva infermera. T'ho he dit fa molt poc. Et costa retenir la informació?

LA SARA, ATABALADA, FA QUE NO AMB EL CAP.

INFERMERA

Perfecte. Ja està, ja tens els llençols nets. Veus que bé?

SARA

Com... com saps això del llibre? De la princesa, de...

LA INFERMERA AGAFA LA ROBA BRUTA DEL TERRA.

INFERMERA

Encara estàs una mica atabalada, ja ho veig. Però és normal, no t'amoïnis. És un procés que has de passar. Com tots. Creuar el desert no és fàcil, però ja veuràs com ben aviat estaràs molt bé amb nosaltres. Fins i tot millor que abans de tenir l'accident. I ara descansa.

SARA

Però... què és això? Què... No entenc res, no entenc res... De veritat que no...

INFERMERA

Tranquil·la, ara has de descansar.

SARA

No puc estar tranquil·la. Acabo de... no sé què està passant. No sé què em vols dir amb tot això. No no... no sé res!!

INFERMERA

Què vols saber?

SARA

On sóc.

LA INFERMERA SOMRIU.

INFERMERA

Aquí. On has d'estar. Benvinguda, Sara.

LA INFERMERA SURT DE L'HABITACIÓ I TANCA LA PORTA.

LA SARA ESTÀ MÉS PERDUDA QUE MAI.

LA BOMBA D'INFUSIÓ QUE ALIMENTA A L'ANNA ES POSA EN FUNCIONAMENT.

LA SARA ES TOMBA I LA MIRA.

A FORA EL VENT UDOLA I LA SORRA S'ENLAIRA FINS OCULTAR AL LLUM DEL SOL.